

Projekt 21.05.2024 r.

U S T A W A

z dnia

o zdrowiu zwierząt^{1), 2)}

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:

1) służy stosowaniu:

- a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3),
- b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, Dz. Urz. WE L 177 z 30.06.2001, str. 60 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 564, Dz. Urz. WE L 45 z 15.02.2002, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 566, Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 3, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 7, Dz. Urz. UE L 95 z 11.04.2003, str. 15, Dz. Urz. UE L 152 z 20.06.2003, str. 8, Dz. Urz. UE L 160 z 28.06.2003, str. 1 i 22, Dz. Urz. UE L 173 z 11.07.2003, str. 6, Dz. Urz. UE L 265 z 16.10.2003, str. 10, Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 29, Dz. Urz. UE L 333 z 20.12.2003, str. 28, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 52, Dz. Urz. UE L 271 z 19.08.2004, str. 24, Dz. Urz. UE L 274 z 24.08.2004, str. 3, Dz. Urz. UE L 344 z 20.11.2004, str. 12, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2005, str. 31, Dz. Urz. UE L 163 z 23.06.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 06.08.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 4, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2006, str. 5, Dz. Urz. UE L 116 z 29.04.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2006, str. 10 i 27, Dz. Urz. UE L 187 z 08.07.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 404 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 165 z 27.06.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 317 z 05.12.2007, str. 61, Dz. Urz. UE L 9 z 12.01.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 23.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 18.06.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 161 z 20.06.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 202 z 31.07.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 46, Dz. Urz. UE L 34 z 04.02.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2009, str. 11 i 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 155, Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 10, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 56, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 13, Dz. Urz. UE L 9 z 15.01.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 29.06.2013, str. 60, Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 225 z 19.08.2016, str. 76, Dz. Urz. UE L 18 z 24.01.2017, str. 42, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 110 z 27.04.2017, str. 2, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 117, Dz. Urz. UE L 281 z 31.10.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 174 z 10.07.2018, str. 12, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 27.06.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 184 z 12.06.2020, str. 43, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 13, Dz. Urz. UE L 137 z 22.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 256 z 19.07.2021, str. 56, Dz. Urz. UE L 295 z 18.08.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 58, Dz. Urz. UE L 29 z 10.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 214 z 17.08.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 295 z 16.11.2022, str. 1),
- c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328, Dz. Urz. UE L 170 z 01.07.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 280 z 24.10.2007, str. 5, Dz. Urz. UE L 73 z 19.03.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 138 z 26.05.2011, str. 45, Dz. Urz. UE L 281 z 28.10.2011, str. 7, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 90 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1),
- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) właściwość organów w zakresie zdrowia zwierząt określonym w przepisach:
 - a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429”, oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429,
 - b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z

40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1);

- 2) wdraża dyrektywę 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 352, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 155 z 18.06.2009, str. 30 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 234).
- 2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 6 września 2011 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, ustawę z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych, ustawę z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich, ustawę z dnia 4 listopada 2022 r. o Centralnym Azylu dla Zwierząt oraz ustawę z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.
- 3) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

- 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3 t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”,
- c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12. 2003, str. 1, z późn. zm.⁵⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3 t. 39, str. 75, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2160/2003”, oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 2160/2003,
- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz. Urz.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, Dz. Urz. WE L 177 z 30.06.2001, str. 60 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 564, Dz. Urz. WE L 45 z 15.02.2002, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 566, Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 3, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 7, Dz. Urz. UE L 95 z 11.04.2003, str. 15, Dz. Urz. UE L 152 z 20.06.2003, str. 8, Dz. Urz. UE L 160 z 28.06.2003, str. 1 i 22, Dz. Urz. UE L 173 z 11.07.2003, str. 6, Dz. Urz. UE L 265 z 16.10.2003, str. 10, Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 29, Dz. Urz. UE L 333 z 20.12.2003, str. 28, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 52, Dz. Urz. UE L 271 z 19.08.2004, str. 24, Dz. Urz. UE L 274 z 24.08.2004, str. 3, Dz. Urz. UE L 344 z 20.11.2004, str. 12, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2005, str. 31, Dz. Urz. UE L 163 z 23.06.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 06.08.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 4, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2006, str. 5, Dz. Urz. UE L 116 z 29.04.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2006, str. 10 i 27, Dz. Urz. UE L 187 z 08.07.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 404 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 165 z 27.06.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 317 z 05.12.2007, str. 61, Dz. Urz. UE L 9 z 12.01.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 23.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 18.06.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 161 z 20.06.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 202 z 31.07.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 46, Dz. Urz. UE L 34 z 04.02.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2009, str. 11 i 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 155, Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 10, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 56, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 13, Dz. Urz. UE L 9 z 15.01.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 29.06.2013, str. 60, Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 225 z 19.08.2016, str. 76, Dz. Urz. UE L 18 z 24.01.2017, str. 42, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 110 z 27.04.2017, str. 2, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 117, Dz. Urz. UE L 281 z 31.10.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 174 z 10.07.2018, str. 12, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 27.06.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 184 z 12.06.2020, str. 43, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 13, Dz. Urz. UE L 137 z 22.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 256 z 19.07.2021, str. 56, Dz. Urz. UE L 295 z 18.08.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 58, Dz. Urz. UE L 29 z 10.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 214 z 17.08.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 295 z 16.11.2022, str. 1.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 170 z 01.07.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 280 z 24.10.2007, str. 5, Dz. Urz. UE L 73 z 19.03.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 138 z 26.05.2011, str. 45, Dz. Urz. UE L 281 z 28.10.2011, str. 7, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 90 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1.

UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;

- 2) zasady:
 - a) zwalczania chorób w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1 lit. a–c lub przewidzianym do uregulowania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej,
 - b) monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i paszach;
- 3) sprawy dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1069/2009 lub przewidzianym do uregulowania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) choroba – chorobę w rozumieniu art. 4 pkt 16 rozporządzenia 2016/429;
- 2) choroba kategorii A – chorobę kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiającego wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz. Urz. UE L 308 z 04.12.2018, str. 21, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1882”;
- 3) choroba kategorii B – chorobę kategorii B w rozumieniu art. 1 pkt 2 rozporządzenia 2018/1882;
- 4) choroba kategorii C – chorobę kategorii C w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2018/1882;
- 5) choroba kategorii D – chorobę kategorii D w rozumieniu art. 1 pkt 4 rozporządzenia 2018/1882;

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 160 z 15.06.2020, str. 30 oraz Dz. Urz. UE L 2024/216 z 12.01.2024.

- 6) choroba kategorii E – chorobę kategorii E w rozumieniu art. 1 pkt 5 rozporządzenia 2018/1882;
- 7) choroby odzwierzęce – choroby, które w sposób naturalny mogą być pośrednio lub bezpośrednio przenoszone między zwierzętami a ludźmi;
- 8) choroby umieszczone w wykazie – choroby umieszczone w wykazie w rozumieniu art. 4 pkt 18 rozporządzenia 2016/429;
- 9) czynnik chorobotwórczy – czynnik chorobotwórczy w rozumieniu art. 4 pkt 17 rozporządzenia 2016/429;
- 10) inne czynności urzędowe – inne czynności urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;
- 11) kompartment – kompartment w rozumieniu art. 4 pkt 37 rozporządzenia 2016/429;
- 12) kontrola urzędowa – kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;
- 13) materiał biologiczny – materiał biologiczny w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia 2016/429;
- 14) nowo występująca choroba – nowo występującą chorobę w rozumieniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2016/429;
- 15) obszar objęty ograniczeniami – obszar objęty ograniczeniami w rozumieniu art. 4 pkt 41 rozporządzenia 2016/429;

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

- 16) odzwierzęce czynniki chorobotwórcze – bakterie, wirusy, pasożyty, grzyby lub inne czynniki biologiczne mogące wywoływać choroby odzwierzęce;
- 17) ognisko choroby – ognisko choroby w rozumieniu art. 4 pkt 40 rozporządzenia 2016/429;
- 18) oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe – zdolność niektórych gatunków drobnoustrojów do przeżycia, a nawet do wzrostu przy takiej koncentracji czynnika przeciwdrobnoustrojowego, która jest wystarczająca do powstrzymania wzrostu lub zabicia drobnoustrojów tego samego gatunku;
- 19) pasza – paszę w rozumieniu art. 3 ust 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁹⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);
- 20) podmiot – w przypadku:
 - a) zwierząt i produktów – podmiot w rozumieniu art. 4 pkt 24 rozporządzenia 2016/429,
 - b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych – podmiot w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 21) produkty – produkty w rozumieniu art. 4 pkt 32 rozporządzenia 2016/429;
- 22) produkty pochodne – produkty pochodne w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 23) produkty pochodzenia zwierzęcego – produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 4 pkt 29 rozporządzenia 2016/429;
- 24) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego – produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 25) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia 2017/625;
- 26) przewoźnik – przewoźnika w rozumieniu art. 4 pkt 25 rozporządzenia 2016/429;
- 27) strefa – strefę w rozumieniu art. 4 pkt 35 rozporządzenia 2016/429;
- 28) TSE – TSE w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 999/2001;

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1.

- 29) urzędowy lekarz weterynarii – urzędowego lekarza weterynarii w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625;
- 30) urzędowy lekarz weterynarii w państwie trzecim lub na terytorium – urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim lub na terytorium w rozumieniu art. 4 pkt 54 rozporządzenia 2016/429;
- 31) weterynaryjny numer identyfikacyjny:
 - a) niepowtarzalny numer rejestracyjny, o którym mowa w art. 93 akapit drugi i art. 173 akapit drugi rozporządzenia 2016/429,
 - b) niepowtarzalny numer zatwierdzenia nadany zakładowi albo grupie zakładów akwakultury zatwierdzonych zgodnie z art. 97 i art. 99 albo art. 180 rozporządzenia 2016/429,
 - c) numer urzędowy, o którym mowa w art. 47 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1069/2009;
- 32) wprowadzenie do obrotu – wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 33) zagrożenie – zagrożenie w rozumieniu art. 4 pkt 21 rozporządzenia 2016/429;
- 34) zakład – w odniesieniu do:
 - a) zwierząt i produktów – zakład w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia 2016/429,
 - b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych – przedsiębiorstwo lub zakład w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 35) zwierzę domowe – zwierzę domowe w rozumieniu art. 4 pkt 11 rozporządzenia 2016/429;
- 36) zwierzęta – zwierzęta w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia 2016/429;
- 37) zwierzęta akwakultury – zwierzęta akwakultury w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2016/429;
- 38) zwierzęta dzikie – zwierzęta dzikie w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia 2016/429;
- 39) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 40) zwierzęta lądowe – zwierzęta lądowe w rozumieniu art. 4 pkt 2 rozporządzenia 2016/429;
- 41) zwierzęta wodne – zwierzęta wodne w rozumieniu art. 4 pkt 3 rozporządzenia 2016/429.

Art. 3. Do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1069/2009, przepisach Unii Europejskiej

wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009 oraz ustawie, stosuje się przepisy o odpadach.

Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w:

- 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt,
 - 2) art. 3 ust. 1 lit. e rozporządzenia nr 999/2001,
 - 3) art. 3 rozporządzenia nr 2160/2003,
 - 4) art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 1069/2009,
 - 5) art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2017/625, w zakresie zdrowia zwierząt
- chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w szczególności dotyczące:

- 1) przekazywania do Komisji Europejskiej i organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów oraz wykazów, określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1,
- 2) rozpatrywania wniosku, o którym mowa w art. 243 ust. 2 rozporządzenia 2016/429,
- 3) występowania z wnioskiem, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003,
- 4) zezwoleń, o których mowa w art. 128 rozporządzenia 2016/429,
- 5) występowania do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zezwoleń, o których mowa w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 5 rozporządzenia nr 2160/2003,
- 6) powiadomień, o których mowa w art. 71 ust. 2 i art. 226 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, art. 31 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 379, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/692”, oraz art. 10 lit. a i art. 12 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/990 z dnia 28 kwietnia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia zwierząt i certyfikacji na potrzeby przemieszczania zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 29 i 40, Dz. Urz. UE L 10 z 17.01.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 16 z 18.01.2023, str. 5.

pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 42), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/990”,

- 7) wyrażania zgody, o której mowa w art. 54 ust. 1 lit. a i art. 56 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt lądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 140, z późn. zm.¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/688”, i podawania do publicznej wiadomości informacji o wyrażeniu tej zgody,
- 8) sporządzania wykazu w celu ustalenia, o którym mowa w art. 230 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, oraz wykazu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 2160/2003 i art. 29 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2020/692

– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu dotyczące:

- 1) przekazywania do Komisji Europejskiej i organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów oraz wykazów, określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1;
- 2) przekazywania informacji publicznej, o której mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/429;
- 3) zatwierdzania, w drodze decyzji, programów kontroli przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003, w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 2160/2003, oraz przechowywania wyników realizacji tych programów;
- 4) zatwierdzania przemieszczenia, w drodze porozumienia, o którym mowa w art. 63 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2020/688;
- 5) przyznawania odstępstwa, o którym mowa w art. 32 rozporządzenia 2020/692, oraz w ust. 2.1 lit. a załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 200/2012 z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium* w stadach brojlerów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 71 z 09.03.2012, str. 31, z późn. zm.¹²⁾);

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 56, Dz. Urz. UE L 289 z 10.11.2022, str. 34, Dz. Urz. UE L 16 z 18.01.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE 2023/2515 z 14.11.2023.

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 90 oraz Dz. Urz. UE L 46 z 18.02.2019, str. 11.

- 6) zezwoleń, o których mowa art. 65 ust. 3 i art. 69 rozporządzenia 2020/688, art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2020/692 oraz art. 10 lit. b, art. 12 lit. b i art. 23 lit. a rozporządzenia 2020/990;
- 7) wykonywania zadania określonego w art. 69 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 8) wyrażania zgody, o której mowa w art. 13 ust. 2 lit. a ppkt (ii) rozporządzenia 2020/990;
- 9) przeprowadzania oceny ryzyka, o której mowa w art. 95 lit. a i art. 117 lit. a rozporządzenia 2020/692.

Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ten wniosek lub to zgłoszenie składa się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej.

3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania pisma kierowanego do organów administracji publicznej oraz dla podania określone w przepisach Kpa.

4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3:

- 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub
 - 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3
- powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub zgłoszenia w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie wniosku lub zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania.

5. W razie nieuzupełnienia wniosku lub zgłoszenia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania.

6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej.

Art. 7. 1. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności, to termin ten wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. Jeżeli termin na dokonanie określonej czynności, o którym mowa w ust. 1, jest dłuższy lub krótszy niż termin na dokonanie takiej czynności określony w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, to termin ten jest równy maksymalnemu terminowi określonym w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1.

Art. 8. 1. Podmioty i posiadacze zwierząt domowych w ramach odpowiedzialności, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, są obowiązani do zapewnienia wymagań lokalizacyjnych, zdrowotnych, higienicznych, sanitarnych, organizacyjnych, technicznych lub technologicznych, zabezpieczających przed zagrożeniem epizootycznym, epidemicznym lub zapewniających właściwą jakość produktów, obejmujące w szczególności wymagania dotyczące:

- 1) stanu zdrowia zwierząt będących przedmiotem działalności lub wykorzystywanych do jej prowadzenia, w tym odnoszące się do badań potwierdzających ten stan oraz określonych szczepień ochronnych, lub
- 2) zakładów, z których pochodzą zwierzęta będące przedmiotem działalności lub wykorzystywane do jej prowadzenia, lub
- 3) sposobu ustalania pochodzenia zwierząt będących przedmiotem działalności lub zwierząt, z których lub od których pozyskuje się produkty wytwarzane w ramach prowadzenia działalności, lub
- 4) obiektów budowlanych lub miejsc, w których prowadzi się działalność, lub osób wykonujących określone czynności w ramach tej działalności oraz zakresu takich czynności, lub
- 5) niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego wytwarzanych w ramach prowadzonej działalności.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie realizacji

przez podmioty i posiadaczy zwierząt domowych obowiązków w zakresie zdrowia zwierząt i produktów, w odniesieniu do danego rodzaju działalności oraz gatunku i kategorii zwierząt, oraz ochronę zdrowia publicznego.

Art. 9. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzje w sprawie:

- 1) zastosowania środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625;
- 2) cofnięcia środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625.

Art. 10. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 56 pkt 1,
- 2) o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625,
- 3) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 56 pkt 1 oraz art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) oraz działu III ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541).

Rozdział 2

Zapobieganie chorobom i zwalczanie chorób

Art. 11. 1. Obowiązek powiadamiania, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, obejmuje również:

- 1) TSE, choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz choroby określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 2 inne niż choroby umieszczone w wykazie;
- 2) osoby fizyczne lub prawne mające kontakt ze zwierzętami, lekarzy weterynarii lub każdego, kto powziął informacje wskazujące na możliwość wystąpienia choroby;
- 3) każdy przypadek padnięcia bydła, owiec lub kóz.

2. Powiadomienie, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, kieruje się także do powiatowego lekarza weterynarii.

3. Powody, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia 2016/429, obejmują w szczególności poronienie u bydła, świń, owiec i kóz, objawy neurologiczne u zwierząt, znaczną liczbę nagłych padnięć zwierząt, zmiany o charakterze krost, pęcherzy, nadżerek lub wybroczyn na skórze i błonach śluzowych zwierząt kopytnych.

4. Do czasu wprowadzenia środków, o których mowa w art. 54 ust. 1 i art. 55 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, podmioty i inne osoby fizyczne lub prawne utrzymujące zwierzęta w przypadku podejrzenia choroby umieszczonej w wykazie, salmonellozy oraz choroby innej niż choroba umieszczona w wykazie stosują środki określone w art. 55 ust. 1 lit. c–e rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

5. Podmioty i inne osoby fizyczne lub prawne, w tym lekarze weterynarii, posiadacze zwierząt domowych, myśliwi, dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego, kierownicy laboratoriów urzędowych, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 i), kierownicy weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24), i zarządcy dróg publicznych przestrzegają odnoszących się do nich obowiązków, w tym przekazywania powiadomień i stosowania środków przy podejrzeniu choroby, nakazów, zakazów lub ograniczeń mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się lub zwalczanie chorób.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) choroby podlegające obowiązkowi zwalczania na obszarze całego kraju lub jego części inne niż:
 - a) choroby umieszczone w wykazie – w przypadku zwierząt lądowych,
 - b) choroby kategorii D – w przypadku zwierząt wodnych,
- 2) choroby inne niż choroby umieszczone w wykazie podlegające obowiązkowi powiadamiania, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie rozwój sytuacji epidemiologicznej, jak również ochronę zdrowia publicznego, w tym zdrowia zwierząt, oraz międzynarodowe wymagania sanitarno-weterynaryjne obowiązujące w zakresie przemieszczania zwierząt i produktów.

Art. 12. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą system zbierania, przechowywania, analizowania i przetwarzania danych i informacji dotyczących występowania chorób oraz monitorowania odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

2. Podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz laboratoria, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, przekazują powiatowemu lekarzowi weterynarii:

- 1) informacje o podejrzeniu wystąpienia choroby podlegającej powiadomieniu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, a także o podejrzeniu choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 pkt 1 – niezwłocznie po powzięciu takiego podejrzenia;
- 2) comiesięczne informacje o:
 - a) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - b) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
 - c) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 pkt 2.

3. Powiatowy lekarz weterynarii przechowuje oraz przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii:

- 1) informacje o podejrzeniu wystąpienia choroby lub o potwierdzeniu wystąpienia ogniska choroby zwierząt podlegającej powiadomieniu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, a także o podejrzeniu wystąpienia choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 pkt 1 lub o potwierdzeniu wystąpienia ogniska takiej choroby – niezwłocznie po powzięciu podejrzenia wystąpienia choroby lub potwierdzeniu wystąpienia ogniska choroby;
- 2) informacje o wygaszeniu ogniska chorób, o których mowa w pkt 1 – niezwłocznie po jego wygaszeniu;
- 3) comiesięczne informacje o:
 - a) chorobach innych niż choroby, w odniesieniu do których nie jest wymagane powiadomienie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
 - b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

4. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii:

- 1) niezwłocznie – informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
- 2) comiesięcznie informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 3 lit. a i b;
- 3) do końca marca za rok ubiegły – informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 3 lit. c.

5. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) przechowuje informacje otrzymane zgodnie z ust. 4 i dokonuje analizy tych informacji;
- 2) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 19 i art. 20 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 3, art. 4 i art. 11 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/2002 z dnia 7 grudnia 2020 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do powiadamiania unijnego i sprawozdawczości unijnej w zakresie chorób umieszczonych w wykazie, formatów i procedur dotyczących przedkładania unijnych programów nadzoru i programów likwidacji choroby i sprawozdawczości w ich zakresie oraz wnioskowania o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby, a także komputerowego systemu informacyjnego (Dz. Urz. UE L 412 z 08.12.2020, str. 1, z późn. zm.¹³⁾);
- 3) informuje, wykonując postanowienia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, właściwe organizacje międzynarodowe o występowaniu chorób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw rolnictwa o wyznaczeniu pierwotnego ogniska choroby;
- 5) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w ujęciu kwartalnym, do ostatniego dnia pierwszego miesiąca następnego kwartału, wyniki analiz, o których mowa w pkt 1.

Art. 13. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej w celu oceny stanu epidemiologicznego oraz zapewnienia zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części prowadzą badania kontrolne chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi choroby, dla których prowadzi się badania kontrolne, sposób prowadzenia oraz zakres tych badań, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego kraju.

Art. 14. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu w zakresie nadzoru, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2016/429, w tym w zakresie opracowania koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 184 z 11.07.2022, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 179 z 14.07.2023, str. 48.

umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.¹⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/689”.

2. Projekt koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

3. Po uzgodnieniu projektu koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby, z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje projekt tej koncepcji ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa do zatwierdzenia. Zatwierdzoną koncepcję nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

4. Do zmiany zatwierdzonej koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby, przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

- 1) zatwierdzeniu koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby oraz jej zmianie;
- 2) adresie strony internetowej, na której została zamieszczona zatwierdzona koncepcja nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby oraz jej zmiana.

Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) wykonuje zadania:
 - a) państwa członkowskiego określone w art. 28 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2016/429,
 - b) właściwego organu określone w art. 11 rozporządzenia 2020/689
– dotyczące unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429;
- 2) nadzoruje realizację unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 10, Dz. Urz. UE L 192 z 31.07.2023, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 24.

2. Projekt unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, przed jego przedłożeniem Komisji Europejskiej, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw:

- 1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
- 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

3. Po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską projektu unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ten program ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Zatwierdzony unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

4. Do zmiany zatwierdzonego unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

- 1) zatwierdzeniu unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, oraz jego zmianie;
- 2) adresie strony internetowej, na której został zamieszczony zatwierdzony unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, oraz jego zmiana.

6. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzieleniu dotacji, o której mowa w ust. 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 2187/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2021/690”;
- 2) niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o zawarciu umowy o udzieleniu dotacji, o której mowa w ust. 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690.

Art. 16. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej:

- 1) projektów obowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 2) projektów nieobowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/429:
 - a) objętych finansowaniem unijnym,
 - b) nieobjętych finansowaniem unijnym;
- 3) narodowych programów kontroli, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003;
- 4) programów monitorujących TSE, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001.

2. Projekty programów wymienionych w ust. 1, przed ich przedłożeniem Komisji Europejskiej, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw:

- 1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
- 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

3. Po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską projektów programów i programów wymienionych w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Zatwierdzone programy wymienione w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

4. Do zmiany zatwierdzonych programów wymienionych w ust. 1 przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

- 1) zatwierdzeniu programów wymienionych w ust. 1 oraz ich zmianach;
- 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzone programy wymienione w ust. 1 oraz ich zmiany.

6. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzieleniu dotacji, o której mowa w ust. 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690, w odniesieniu do programów wymienionych w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4;
- 2) niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o zawarciu umowy o udzieleniu dotacji, o której mowa w ust. 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690, w odniesieniu do programów wymienionych w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4.

Art. 17. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować:

- 1) krajowy program likwidacji choroby umieszczonej w wykazie innej niż choroba kategorii A, choroba kategorii B lub choroba kategorii C,
- 2) krajowy program likwidacji choroby innej niż choroba umieszczona w wykazie – biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do danej choroby.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

- 1) opis sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do choroby, dla której programy te są opracowywane;
- 2) analizę szacunkowych kosztów oraz przewidywanych korzyści wynikających z wprowadzenia tych programów;
- 3) czas trwania tych programów oraz określenie celów pośrednich i celu, który ma zostać osiągnięty do dnia ich zakończenia;
- 4) określenie obszaru lub kompartmentu, na którym będą realizowane te programy;
- 5) opis środków zapobiegania, kontroli lub zwalczania chorób, które będą objęte tymi programami, w szczególności w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia choroby objętej tymi programami;
- 6) opis organizacji, nadzoru i ról stron uczestniczących w tych programach.

3. Programy, o których mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw:

- 1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
- 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

4. Po uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 3, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje programy, o których mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa do zatwierdzenia. Zatwierdzone programy, o których mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

5. Do zmiany programów, o których mowa w ust. 1, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

- 1) zatwierdzeniu programów, o których mowa w ust. 1, oraz ich zmianach;
- 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzone programy, o których mowa w ust. 1, oraz ich zmiany.

Art. 18. Realizacja zatwierdzonych programów wymienionych w art. 15–17 jest finansowana ze środków budżetu państwa.

Art. 19. Jeżeli zatwierdzone programy wymienione w art. 15–17 przewidują odszkodowanie za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej albo za zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy, to do odszkodowania stosuje się art. 46–48 oraz przepisy wydane na podstawie art. 49.

Art. 20. 1. Główny Lekarz Weterynarii, na wniosek organizacji zrzeszającej podmioty prowadzące działalność w zakresie utrzymywania zwierząt, może opracować program likwidacji chorób, mając na względzie ułatwienie przemieszczania lub wywozu zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego oraz poprawę sytuacji epidemiologicznej kraju.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej przez podmioty, o których mowa w ust. 1, które przystąpiły do tego programu dobrowolnie.

3. Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) dostępne dane o sytuacji epidemiologicznej w zakresie danej choroby;
- 2) zasady uczestnictwa w tym programie, w tym warunki i terminy przystąpienia do programu i rezygnacji z uczestnictwa w tym programie;
- 3) zasady i tryb ponoszenia kosztów uczestnictwa w tym programie;
- 4) analizę szacunkowych kosztów oraz przewidywanych korzyści wynikających z wprowadzenia tego programu;
- 5) czas trwania tego programu oraz określenie celu, który ma zostać osiągnięty do dnia jego zakończenia;
- 6) określenie obszaru, na którym będzie obowiązywał ten program;
- 7) określenie statusów zdrowotnych stad lub obszarów objętych tym programem, a także celów, które mają zostać osiągnięte w odniesieniu do danego statusu, wymagań niezbędnych do uzyskania i zachowania uznania tych statusów oraz określenie warunków i skutków jego zawieszenia lub cofnięcia;
- 8) określenie wymagań dotyczących osób pobierających próbki do badań laboratoryjnych na potrzeby realizacji tego programu;
- 9) określenie laboratoriów upoważnionych do wykonywania badań laboratoryjnych na potrzeby realizacji tego programu.

4. Koszty realizacji programu, o którym mowa w ust. 1, w tym koszty pobierania próbek i badań laboratoryjnych próbek oraz koszty nadzoru sprawowanego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, ponoszą podmioty, o których mowa w ust. 1, realizujące ten program.

5. Program, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

6. Po uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 5, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje program, o którym mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa do zatwierdzenia. Zatwierdzony program, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

7. Do zmiany programu, o którym mowa w ust. 1, przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

- 1) zatwierdzeniu programu, o którym mowa w ust. 1, oraz jego zmianie;
- 2) adresie strony internetowej, na której został zamieszczony zatwierdzony program, o którym mowa w ust. 1, oraz jego zmiana.

Art. 21. 1. Podmioty objęte zatwierdzonymi programami wymienionymi w art. 15–17 i art. 20 są obowiązane do stosowania środków zapobiegania, kontroli lub zwalczania chorób, obejmujących w szczególności środki określone w art. 26 lub art. 28, objętych tymi programami.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe rodzaje środków, o których mowa w ust. 1, mając na względzie prawidłową realizację programu, chorobę oraz gatunek i kategorie zwierząt objętych tym programem.

Art. 22. 1. Przyznanie, zawieszenie i wycofanie statusu obszaru wolnego od danej choroby na poziomie zakładu, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2020/689, oraz przyznanie i wycofanie statusu zakładu zabezpieczonego przed wektorami, o których mowa w art. 44 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2020/689, następuje w drodze decyzji powiatowego lekarza weterynarii.

2. Status obszaru wolnego od danej choroby na poziomie zakładu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2020/689, przyznaje się na wniosek podmiotu.

3. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) wykonuje zadania państwa członkowskiego w zakresie występowania do Komisji Europejskiej z wnioskami o:
 - a) zatwierdzenie statusu obszaru wolnego od choroby dla państwa członkowskiego lub jego stref, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2016/429,
 - b) zatwierdzenie statusu obszaru nieobjętego szczepieniami dla państwa członkowskiego lub jego stref, o których mowa w art. 36 ust. 3 rozporządzenia 2016/429,
 - c) uznanie statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentu, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429;
- 2) wykonuje zadania właściwego organu dotyczące obszaru sezonowo wolnego od zakażenia BTV, o których mowa w art. 40 ust. 2 rozporządzenia 2020/689;
- 3) wykonuje zadania państwa członkowskiego dotyczące tymczasowej deklaracji, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia 2020/689;
- 4) ustanawia, prowadzi i uaktualnia wykazy, o których mowa w art. 38 rozporządzenia 2016/429, oraz podaje te wykazy do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii;
- 5) wykonuje zadania państwa członkowskiego w zakresie powiadamiania Komisji Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 41 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

Art. 23. 1. Zadania państwa członkowskiego w zakresie zastosowania środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 oraz zniesienia tych środków wykonuje:

- 1) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku wprowadzenia ich stosowania lub zniesienia na obszarze powiatu;
- 2) wojewoda – w przypadku wprowadzenia ich stosowania lub zniesienia na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu;
- 3) minister właściwy do spraw rolnictwa – w przypadku wprowadzenia ich stosowania lub zniesienia na obszarze przekraczającym obszar jednego województwa.

2. W przypadku konieczności wprowadzenia stosowania środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub zniesienia tych środków na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu właściwy powiatowy lekarz weterynarii informuje o tym niezwłocznie właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

3. Powiatowy lekarz weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, stosowanie środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze jednego powiatu.

4. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, stosowanie środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu.

5. Rozporządzenia, o których mowa w ust. 3 i 4, wchodzi w życie z dniem podania do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym obszarze.

6. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

7. Wojewoda uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, w drodze rozporządzenia, stosowanie środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 w przypadku wprowadzenia ich stosowania na obszarze przekraczającym obszar jednego województwa, mając na względzie zapobieżenie niekontrolowanemu szerzeniu się choroby.

Art. 24. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii oraz Główny Lekarz Weterynarii, w zakresie swojej właściwości:

- 1) wykonują zadania państwa członkowskiego w zakresie opracowywania i aktualizacji planów gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, i planu kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 999/2001, zwanych dalej „planami gotowości”, oraz szczegółowych instrukcji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 2) przeprowadzają ćwiczenia symulacyjne, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.

2. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) koordynuje przeprowadzanie ćwiczeń symulacyjnych, o których mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 2) występuje z wnioskiem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

3. Plany gotowości opracowane przez Głównego Lekarza Weterynarii, po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, Główny Lekarz Weterynarii przedkłada ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa do zatwierdzenia.

4. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia zatwierdzone plany gotowości na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

5. Organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, podmioty prowadzące działalność w zakresie pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania lub obrotu produktami oraz podmioty dysponujące środkami materiałowymi i technicznymi, których udział jest niezbędny przy likwidacji chorób, współpracują z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy opracowywaniu i realizacji planów gotowości.

6. Realizacja zadań wynikających z planów gotowości przez podmioty wymienione w ust. 5 jest finansowana ze środków budżetu państwa przeznaczonych na likwidację chorób.

7. Działania w zakresie opracowywania, aktualizacji i realizacji planów gotowości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii wykonują odpowiednio przy pomocy powiatowego, wojewódzkiego i krajowego zespołu kryzysowego.

8. W skład zespołów kryzysowych określonych w ust. 7 wchodzi pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej oraz przedstawiciele organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego i podmiotów, których udział jest niezbędny w likwidacji chorób.

9. Przedstawiciele, o których mowa w ust. 8, są wyznaczani przez organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego oraz podmioty, których udział jest niezbędny w likwidacji chorób, na wniosek odpowiednio powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii.

10. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną i techniczną zespołów określonych w ust. 7 zapewnia odpowiednio powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres i warunki współpracy organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego oraz podmiotów, których udział jest niezbędny w likwidacji chorób, przy opracowywaniu planów gotowości i realizacji działań wynikających z planów gotowości oraz ich udziału w zespołach kryzysowych, mając na względzie zapewnienie skutecznej likwidacji chorób.

Art. 25. 1. Prowadzenie szkolenia osób, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, zwanego dalej „szkoleniem”, wymaga uzyskania upoważnienia wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii udziela, w drodze decyzji, upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot zamierzający prowadzić szkolenie przedstawi jego program, warunki i sposób jego przeprowadzenia, zapewniające właściwe przeszkolenie w zakresie tematów, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, a także listę osób mających przygotowanie zapewniające prawidłowe przeprowadzenie szkolenia.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia, o którym mowa w ust. 2,
- 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia,
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia oraz sposób przechowywania dokumentacji w tym zakresie

– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym zapewnienie przestrzegania zasad bezpieczeństwa przy postępowaniu z materiałem szczególnego ryzyka, możliwość identyfikacji osób kończących szkolenie, a także przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie.

Art. 26. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w sprawach indywidualnych wprowadza, w drodze decyzji, powiatowy lekarz weterynarii.

2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1, są w szczególności:

- 1) nakaz odosobnienia, strzeżenia lub obserwacji zwierząt chorych lub zakażonych albo podejrzanych o zakażenie lub o chorobę;
- 2) wyznaczenie określonego miejsca jako ogniska choroby;
- 3) nakaz zabicia lub uboju zwierząt chorych lub zakażonych, podejrzanych o zakażenie lub o chorobę albo zwierząt z gatunków wrażliwych na daną chorobę;
- 4) nakaz oczyszczenia i odkażenia miejsc oraz środków transportu, a także odkażenia, zniszczenia lub usunięcia w sposób wykluczający niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się choroby pasz, ściółki, obornika oraz przedmiotów, z którymi miały kontakt zwierzęta chore, zakażone lub podejrzane o zakażenie lub o chorobę;
- 5) zakaz czasowego opuszczania ogniska choroby przez osoby, które były lub mogły być w kontakcie ze zwierzętami chorymi, zakażonymi lub podejrzanyymi o zakażenie lub o chorobę;

- 6) nakaz odkażania rzeczy osób, które miały lub mogły mieć kontakt ze zwierzętami chorymi, zakażonymi lub podejrzanymi o zakażenie lub o chorobę;
- 7) zakaz karmienia zwierząt określonymi paszami lub pojenia z określonych zbiorników i ujęć wody;
- 8) zakaz w ognisku choroby wprowadzania, przeprowadzania i wyprowadzania zwierząt lub sprowadzania i wywożenia produktów, zwłok zwierzęcych i pasz;
- 9) nakaz:
 - a) badania klinicznego zwierząt z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych,
 - b) przeprowadzania sekcji zwłok zwierzęcych z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych,
 - c) wykonywanie określonych zabiegów na zwierzętach, w tym przeprowadzanie szczepień;
- 10) zakaz używania zwierząt w celu rozmnażania;
- 11) określenie sposobu postępowania ze zwierzętami chorymi, zakażonymi lub podejrzanymi o zakażenie lub o chorobę, zwłokami zwierzęcymi, produktami oraz paszami zakażonymi lub podejrzanymi o zakażenie;
- 12) nakazanie podmiotom prowadzącym działalność w zakresie przetwarzania oraz wykorzystywania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych unieszkodliwienie zwłok zwierzęcych w związku ze zwalczaniem chorób, produktów pozyskanych od tych zwierząt oraz przedmiotów, z którymi miały kontakt zabite zwierzęta;
- 13) nakaz podjęcia przez posiadacza zakładu określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed przenikaniem czynnika chorobotwórczego;
- 14) nakaz podjęcia przez posiadacza zakładu określonych działań w celu umożliwienia wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich lub zakaz podejmowania działań utrudniających lub uniemożliwiających wykonanie tego odstrzału;
- 15) nakaz przeprowadzenia uboju przez podmioty zajmujące się ubojem zwierząt, z określeniem jego warunków;
- 16) nakaz transportu do wskazanych miejsc zwierząt lub zwłok zwierzęcych przez podmioty zajmujące się ich transportem;
- 17) nakaz przetworzenia produktów przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów oraz, jeżeli jest to konieczne, zastosowania określonej technologii do tego przetworzenia.

3. Jeżeli na obszarze innego powiatu istnieje konieczność zastosowania środków, o których mowa w ust. 2 pkt 12 oraz 15–17, powiatowy lekarz weterynarii wnioskuje o zastosowanie tych środków do właściwego powiatowego lekarza weterynarii, który wydaje decyzję w sprawie zastosowania tych środków.

4. Decyzje w sprawie środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 27. 1. W przypadku wprowadzenia środka, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, polegającego na obserwacji zwierzęcia podejrzanego o zakażenie wirusem wścieklizny, które mogło zakazić człowieka:

- 1) obserwacja tego zwierzęcia trwa 15 dni;
- 2) zwierzę to poddaje się badaniu klinicznemu w pierwszym, piątym, dziewiątym i piętnastym dniu od dnia prawdopodobnego zakażenia człowieka lub innego zwierzęcia wirusem wścieklizny lub pogryzienia człowieka lub innego zwierzęcia.

2. W przypadku gdy po 15. dniach obserwacji, o której mowa w ust. 1, nie jest możliwe stwierdzenie lub wykluczenie choroby okres obserwacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być przedłużony do 21 dni i w ostatnim dniu tej obserwacji zwierzę to poddaje się badaniu klinicznemu.

3. Do czasu zakończenia obserwacji, o której mowa w ust. 1, nie zabija się zwierzęcia.

Art. 28. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze powiatu wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, powiatowy lekarz weterynarii.

2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1, są w szczególności:

- 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie wystąpienia choroby, oraz sposób oznakowania tego obszaru;
- 2) wprowadzenie czasowego ograniczenia w przemieszczaniu się osób lub pojazdów;
- 3) czasowy zakaz organizowania:
 - a) widowisk lub zgromadzeń,
 - b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych;
- 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności;
- 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych;

- 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych;
- 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz oraz innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby;
- 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii;
- 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę;
- 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień;
- 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu;
- 12) nakaz odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakazanie dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich;
- 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzeń wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc;
- 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt;
- 15) nakazanie zarządcom dróg publicznych:
 - a) zamykania znajdujących się w pasach drogowych przejść dla zwierząt lub
 - b) wykonywania przeszkód technicznych, w szczególności budowy ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub
 - c) wykładania mat dezynfekcyjnych, a także ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego;
- 16) nakazanie zarządcom przejść granicznych wykonania określonych działań lub zastosowania określonego sprzętu, urządzeń i materiałów na przejściach granicznych;
- 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed przenikaniem czynnika chorobotwórczego;
- 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania;

- 19) nakaz odłowu zwierząt łownych wraz z określeniem sposobu jego przeprowadzenia oraz postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia;
- 20) nakazanie podmiotom prowadzącym odłów zwierząt łownych lub wylapywanie bezdomnych zwierząt określonego sposobu postępowania z odłowionymi lub wylapanymi zwierzętami;
- 21) nakaz poszukiwania padłych zwierząt;
- 22) nakazanie przewoźnikom lub podmiotom zajmującym się transportem zwłok zwierzęcych przewóz zwierząt lub transport zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc;
- 23) nakazanie podmiotom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz zastosowania określonej technologii;
- 24) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób.

3. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 13, 14, 15 lit. c oraz pkt 16 i 23, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.

4. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 12, 19, 21 i 22, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz osoby trzecie są obowiązani do powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.

5. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć obszaru tylko jednego powiatu.

6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, wchodzi w życie z dniem podania do wiadomości publicznej w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie.

7. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, które wydał.

Art. 29. 1. W przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu właściwy powiatowy lekarz weterynarii informuje o tym niezwłocznie właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) określenie choroby;
- 2) określenie obszaru zagrożonego lub obszaru objętego ograniczeniami;
- 3) uzasadnienie podjęcia środków.

3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, oraz środki nadzwyczajne wprowadzane w przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.

4. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 3, są w szczególności:

- 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie wystąpienia tej choroby, oraz sposób oznakowania tego obszaru;
- 2) wprowadzenie czasowego ograniczenia w przemieszczaniu się osób lub pojazdów;
- 3) czasowy zakaz organizowania:
 - a) widowisk lub zgromadzeń,
 - b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych;
- 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności;
- 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych;
- 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych;
- 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz oraz innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby;
- 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii;
- 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę;
- 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień;
- 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu;
- 12) nakaz odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakazanie dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich;

- 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc;
- 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt;
- 15) nakazanie zarządcom dróg publicznych:
 - a) zamykania znajdujących się w pasach drogowych przejść dla zwierząt lub
 - b) wykonywania przeszkód technicznych, w szczególności budowy ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub
 - c) wykładania mat dezynfekcyjnych, a także ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego;
- 16) nakazanie zarządcom przejść granicznych wykonania określonych działań lub zastosowania określonego sprzętu, urządzeń i materiałów na przejściach granicznych;
- 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed przenikaniem czynnika chorobotwórczego;
- 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania;
- 19) nakaz odłowu zwierząt łownych wraz z określeniem sposobu jego przeprowadzenia oraz postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia;
- 20) nakazanie podmiotom prowadzącym odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt określonego sposobu postępowania z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami;
- 21) nakaz poszukiwania padłych zwierząt;
- 22) nakazanie przewoźnikom lub podmiotom zajmującym się transportem zwłok zwierzęcych przewóz zwierząt lub transport zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc;
- 23) nakazanie właściwemu nadleśniczemu Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe wykonywania na określonym obszarze ogrodzeń ograniczających lub zatrzymujących migrację zwierząt z terenów leśnych;
- 24) nakazanie podmiotom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz zastosowania określonej technologii;
- 25) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób.

5. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c, pkt 16 i 24, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.

6. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz osoby trzecie są obowiązani do powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.

7. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 23, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2024 r. poz. 530) ze względu na wyczerpanie się tych środków.

8. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, wchodzi w życie z dniem podania do wiadomości publicznej w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie.

9. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, które wydał.

Art. 30. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić:

- 1) podział kraju na obszary objęte ograniczeniami i wolne od choroby,
- 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarach objętych ograniczeniami

– mając na względzie zapobieżenie niekontrolowanemu rozprzestrzenianiu się choroby.

Art. 31. Jeżeli określony obszar objęty ograniczeniami lub inny obszar ustanowiony w związku ze zwalczaniem chorób wykracza poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, wojewódzki lekarz weterynarii informuje o tym Głównego Lekarza Weterynarii, który informację tę przekazuje właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich w celu podjęcia współpracy przy zwalczaniu choroby, ze względu na wystąpienie której obszar ten został ustanowiony.

Art. 32. 1. W przypadku gdy odstrzał sanitarny zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 3 albo art. 30, na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688 i 1890), lub otulinach w rozumieniu art. 5 pkt 14 tej ustawy, odstrzał ten przeprowadza Polski Związek Łowiecki.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz wprowadzonych na jej podstawie nie stosuje się w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, z tym że przeprowadzenie tego odstrzału odbywa się po ustaleniu jego warunków z dyrektorem parku narodowego – w odniesieniu do obszaru parku narodowego lub regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – w odniesieniu do obszaru rezerwatu przyrody.

3. Odstrzału sanitarnego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do zwierząt dzikich objętych ochroną gatunkową.

4. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, przysługuje ze środków budżetu państwa zryczałtowany zwrot kosztów za każdą sztukę odstrzelonego zwierzęcia dzikiego, zwany dalej „ryczałtem”.

5. Ryczałt przysługuje:

- 1) myśliwemu wykonującemu odstrzał sanitarny zwierząt dzikich – w wysokości 80 % ryczałtu;
- 2) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na obszarze którego dokonano odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich – w wysokości 20 % ryczałtu.

6. Ryczałt ustala i wypłaca:

- 1) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo
- 2) dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na obszarze którego dokonano odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich

– powiatowy lekarz weterynarii.

7. Polski Związek Łowiecki albo dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego, na obszarze którego dokonano odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, przekazuje ryczałt, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, myśliwym, którzy wykonali odstrzał sanitarny zwierząt dzikich.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi wysokość ryczałtu, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, koszty transportu tuszy

do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii, a także koszty przechowywania tusz zwierząt dzikich albo utylizacji zwłok zwierząt dzikich lub ich części;

- 2) może określić szczegółowe warunki, sposób oraz termin wypłaty ryczałtu, mając na względzie zapewnienie rzetelnego i sprawnego przeprowadzenia ustalenia i wypłaty tego ryczałtu.

Art. 33. 1. W przypadku gdy odstrzał sanitarny zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 3 albo art. 30, Polski Związek Łowiecki, na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, wyznacza poszczególnym dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich osoby posiadające uprawnienia do wykonywania polowania.

2. W przypadku niewykonywania przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nakazu, o którym mowa w art. 28 ust. 2 pkt 12–14 lub art. 29 ust. 4 pkt 12–14 i 25, z przyczyn leżących po jego stronie, dyrektor regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe lub starosta, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powiatowego lekarza weterynarii lub Polskiego Związku Łowieckiego, wypowiedają umowę dzierżawy obwodu łowieckiego.

3. Na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej Polski Związek Łowiecki, dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego przekazują temu organowi niezbędne do zwalczania chorób informacje dotyczące:

- 1) zwierząt łownych, w szczególności o liczbie zwierząt łownych występujących na danym obszarze oraz szacowanej zmianie stanu liczebnego tych zwierząt w danym okresie,
 - 2) planów łowieckich i wykonania tych planów
- w formie i terminie określonych w tym wniosku.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zlecić instytutowi badawczemu prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w celu umożliwienia pozyskania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub wykonanie działań polegających na pozyskiwaniu tych informacji.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia instytutowi badawczemu środki finansowe na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz wykonanie działań, o których mowa w ust. 4.

Art. 34. 1. Osobie uprawnionej do wykonywania polowania, wykonującej odstrzał sanitarny zwierząt dzikich wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 3 albo art. 30, przysługuje zwolnienie od pracy lub wykonywania zajęć służbowych w dniu, w którym wykonuje ten odstrzał.

2. Pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, uprzedza odpowiednio pracodawcę lub przełożonego o przyczynie i przewidywanym okresie nieobecności w pracy lub niewykonywania zajęć służbowych z powodu wykonywania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich i uzgadnia termin tej nieobecności z pracodawcą lub przełożonym.

3. Dowodem usprawiedliwiającym nieobecność w pracy lub niewykonywanie zajęć służbowych, o których mowa w ust. 2, jest pisemne oświadczenie podmiotu, któremu nakazano prowadzenie odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, potwierdzające udział danego pracownika, żołnierza lub funkcjonariusza będącego osobą, o której mowa w ust. 1, w odstrzale sanitarnym zwierząt dzikich w danym dniu.

4. Pracodawca lub przełożony jest obowiązany zwolnić od pracy lub wykonywania zajęć służbowych pracownika lub żołnierza lub funkcjonariusza będącego osobą, o której mowa w ust. 1, w terminie uzgodnionym z tym pracownikiem, żołnierzem lub funkcjonariuszem. Łączny wymiar zwolnień z wykonywania od pracy lub wykonywania zajęć służbowych z tego tytułu nie może przekroczyć 6 dni w danym roku kalendarzowym.

5. Za czas zwolnienia od pracy lub wykonywania zajęć służbowych, o którym mowa w ust. 4, pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, zachowuje prawo do wynagrodzenia lub uposażenia ustalonego na zasadach dotyczących ustalania wynagrodzenia lub uposażenia przysługujących za urlop wypoczynkowy.

Art. 35. Właściciel lub posiadacze gruntów oraz osoby trzecie są obowiązani do powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację czynności lub działań wykonywanych w odniesieniu do zwierząt dzikich w związku ze zwalczaniem chorób.

Art. 36. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia lub stwierdzenia choroby, na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej:

- 1) zarządcy dróg publicznych są obowiązani do:
 - a) zamknięcia przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub

- b) wykonania przeszkód technicznych, w szczególności budowy ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub
 - c) wyłożenia mat dezynfekcyjnych, a także ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego;
- 2) właścivi nadleśniczy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe są obowiązani do wykonania na określonym obszarze ogrodzeń ograniczających lub zatrzymujących migrację zwierząt dzikich z terenów leśnych;
- 3) zarządcy przejść granicznych są obowiązani do wykonania określonych działań lub zastosowania określonego sprzętu, urządzeń i materiałów na przejściach granicznych.

2. Ze środków budżetu państwa przysługuje zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c oraz pkt 3.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach ze względu na wyczerpanie się tych środków.

Art. 37. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku stwierdzenia, że podmiot nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 3, art. 30 i art. 41, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje usunięcie stwierdzonych uchybień w określonym terminie albo
- 2) nakazuje zabicie lub ubój zwierząt określonych gatunków oraz zakazuje utrzymywania w zakładzie zwierząt tych gatunków.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku gdy podmiot nie zastosuje się do nakazu określonego w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Powiatowy lekarz weterynarii może uchylić zakaz utrzymywania w zakładzie zwierząt określonych gatunków przed zniesieniem nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 3, art. 30 i art. 41, lecz nie wcześniej niż przed upływem roku od dnia jego wprowadzenia, jeżeli kontrola urzędowa przeprowadzona na wniosek podmiotu wykaże, że w zakładzie jest zapewnione spełnianie wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 3, art. 30 i art. 41.

5. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla zakaz utrzymywania w zakładzie zwierząt określonych gatunków niezwłocznie po zniesieniu nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 3, art. 30 i art. 41.

6. Za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 1 i 3, nie przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.

Art. 38. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia w odniesieniu do choroby umieszczonej w wykazie w punkcie kontroli granicznej, o którym mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w którym przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanym dalej „punktem kontroli granicznej”, a także w przypadku jej podejrzenia lub stwierdzenia w punkcie kontroli granicznej, zadania właściwego organu wykonuje graniczny lekarz weterynarii. Przepisy art. 26 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku określonym w ust. 1 graniczny lekarz weterynarii powiadamia powiatowego lekarza weterynarii i Głównego Lekarza Weterynarii o wprowadzeniu środków zwalczania chorób określonych w art. 26 ust. 2.

Art. 39. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować propozycję wprowadzenia dodatkowych środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

2. Propozycja wprowadzenia dodatkowych środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie tych środków, w tym w odniesieniu do zwierząt dzikich w strefie objętej zakażeniem;
- 2) uzasadnienie wprowadzenia tych środków;
- 3) wskazanie gatunków i kategorii zwierząt lub zakładów, miejsc lub rodzajów produkcji;
- 4) wskazanie skutków wprowadzenia tych środków.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić dodatkowe środki zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, mając na względzie szczególne okoliczności epidemiologiczne oraz warunki gospodarcze i społeczne, o których mowa w art. 71 ust. 1 lit. a i d rozporządzenia 2016/429.

Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) krajowe środki zwalczania w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, które stosuje się w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia u zwierząt:
 - a) choroby kategorii C na obszarach nieobjętych programami likwidacji takiej choroby lub
 - b) choroby kategorii D lub choroby kategorii E spoza chorób kategorii A, chorób kategorii B oraz chorób kategorii C lub
- 2) krajowe środki zwalczania, które stosuje się w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia u zwierząt choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 – mając na względzie przepisy art. 170 rozporządzenia 2016/429 w odniesieniu do zwierząt lądowych oraz przepisy art. 226 rozporządzenia 2016/429 w odniesieniu do zwierząt wodnych, a także przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 2016/429.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1:

- 1) wybiera je odpowiednio dla danej choroby z katalogu środków określonych w art. 53–71 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 lub
- 2) może wskazać środki inne niż środki wymienione w pkt 1 niezbędne do zapobiegania rozprzestrzenianiu się danej choroby.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1 pkt 2, wskazuje gatunki lub grupy zwierząt objęte tymi środkami.

Art. 41. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wynika obowiązek lub możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie, właściwy organ lub urzędowego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie zwalczania chorób lub zapobiegania chorobom, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, w tym wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowych lekarzy weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub
- 2) nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z takich przepisów, w tym wprowadzane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w tym zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego, a zwłaszcza zapobieganie,

ograniczenie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego wynikających z zagrożenia lub występowania chorób.

Art. 42. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, mając na względzie zapewnienie efektywnego zapobiegania tym chorobom i ich zwalczanie, a także kryteria określone w art. 46 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

Art. 43. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem choroby, w tym wzór ksiąg zawierających informacje o chorobach, mając na względzie ustalenie stanu faktycznego niezbędnego dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz ograniczenie rozprzestrzeniania choroby.

Art. 44. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz jednostki samorządu terytorialnego współpracują przy zwalczaniu chorób, w tym chorób odzwierzęcych, w szczególności polegającej na wzajemnym informowaniu się o podejrzeniu wystąpienia lub wystąpieniu choroby.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób współpracy, o której mowa w ust. 1, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 45. 1. Psy powyżej 3. miesiąca życia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dzikie lisy na obszarach określonych w programie, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1, oraz w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 1 lit. a podlegają obowiązkowemu ochronnemu szczepieniu przeciwko wściekliznie.

2. Posiadacz psa jest obowiązany zaszczepić go przeciwko wściekliznie w terminie 30 dni od dnia ukończenia przez psa 3. miesiąca życia, a następnie nie rzadziej niż co 12 miesięcy od dnia ostatniego szczepienia.

3. Szczepienie psa przeciwko wściekliznie przeprowadza lekarz weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.

4. Szczepienie psa przeciwko wściekliznie przeprowadza się na koszt posiadacza tego psa.

5. Po przeprowadzeniu szczepienia psa przeciwko wściekliźnie posiadaczowi psa wydaje się zaświadczenie oraz dokonuje się wpisu w paszporcie, jeżeli paszport został wydany.

6. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, prowadzi wykaz posiadaczy psów zaszczerpionych przeciwko wściekliźnie.

7. Wykaz, o którym mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza zaszczerpionego psa;
- 2) opis psa, a także numer wszczepionego transpondera albo numer tatuażu, jeżeli pies został oznakowany;
- 3) datę i godzinę wszczepienia transpondera, jeżeli szczepienie psa zostało poprzedzone wszczepieniem transpondera, lub datę i godzinę odczytu transpondera albo tatuażu, jeżeli pies został oznakowany;
- 4) datę i godzinę szczepienia psa, nazwę, numer serii i datę ważności szczepionki.

8. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, przekazuje do:

- 1) 3. dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni – informacje o liczbie psów zaszczerpionych przeciwko wściekliźnie,
- 2) 15. dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni – informacje, o których mowa w ust. 7 – powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce położenia zakładu leczniczego dla zwierząt.

9. Szczepienie dzikich lisów przeciwko wściekliźnie przeprowadza wojewódzki lekarz weterynarii.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wynagrodzenia lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 3, za przeprowadzenie szczepienia psa przeciwko wściekliźnie, mając na względzie zapewnienie możliwości przeprowadzenia szczepień psów przeciwko wściekliźnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uwzględniając koszty ich przeprowadzenia.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi:
 - a) warunki i sposób przeprowadzania ochronnych szczepień dzikich lisów przeciwko wściekliźnie, w tym obszary, na których przeprowadza się te szczepienia, rodzaj szczepionki i sposób jej podania, mając na względzie zmniejszenie ryzyka występowania choroby,

- b) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, oraz wzór i sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 6, mając na względzie ujednoczenie danych zawartych w tym zaświadczeniu oraz sposobu prowadzenia tego wykazu;
- 2) może wprowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części obowiązek ochronnego szczepienia przeciwko wścieklicznie zwierząt innych niż psy i dzikie lisy, mając na względzie zmniejszenie ryzyka występowania choroby.

12. W przypadku wprowadzenia obowiązku ochronnego szczepienia przeciwko wścieklicznie zwierząt domowych innych niż psy, zgodnie z ust. 11 pkt 2, przepisy ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 46. 1. Za bydło, świnie, owce, kozy, konie, kury, kaczki, gęsi, indyki, perlice, przepiórki, kuropatwy, bażanty, strusie (*Struthio camelus*), jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych (jeleń szlachetny – *Cervus elaphus*, jeleń sika – *Cervus nippon* i daniel – *Dama dama*), rodziny pszczoły (pszczoła miodna – *Apis mellifera*) oraz ryby słodkowodne zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej, a także za takie zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy przy zwalczaniu chorób określonych w załączniku nr 1 do ustawy albo padłe po dokonaniu przez posiadacza powiadomienia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, jeżeli organ Inspekcji Weterynaryjnej stwierdził, że zwierzęta padły z powodu zachorowania na chorobę, przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zwierzęcia.

3. Wartość rynkową zwierzęcia określa się na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii oraz 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego lekarza spośród rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wymienione w załączniku nr 1 do ustawy choroby, przy zwalczaniu których przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do poszczególnych gatunków zwierząt wymienionych w ust. 1 oraz ich kategorii, mając na względzie zapewnienie sprawnego zwalczania chorób.

Art. 47. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje rzeczoznawców spośród osób, które:

- 1) posiadają wykształcenie rolnicze wyższe lub średnie lub

- 2) ukończyły studia podyplomowe w zakresie związanym z rolnictwem, lub
- 3) posiadają co najmniej wykształcenie średnie inne niż rolnicze i co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
- 4) ukończyły co najmniej zasadniczą szkołę zawodową, szkołę zasadniczą lub 3-letnią branżową szkołę I stopnia kształcące w zawodach rolniczych i posiadają co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
- 5) ukończyły zasadniczą szkołę zawodową, szkołę zasadniczą lub 3-letnią branżową szkołę I stopnia kształcące w zawodach innych niż rolnicze i posiadają co najmniej 5-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym

– i mają miejsce zamieszkania na terenie gminy objętej właściwością miejscową wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz złożyły wniosek o powołanie na rzeczoznawcę.

2. W przypadku szacowania w gospodarstwach rolnych, w których jest prowadzona produkcja ekologiczna w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1235), rzeczoznawca powinien dodatkowo posiadać wiedzę praktyczną w zakresie prowadzenia gospodarstwa rolnego, w którym jest prowadzona taka produkcja, lub zostać wpisany do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy, w jednym albo dwóch rodzajach specjalizacji określonych w tym przepisie.

3. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, mogą wystąpić również:

- 1) sołtys lub
- 2) izba rolnicza, lub
- 3) związek zawodowy rolników, lub
- 4) organizacja społeczno-zawodowa rolników, lub
- 5) izba gospodarcza o zasięgu krajowym, utworzona przez grupy producentów rolnych i ich związki oraz przedsiębiorców prowadzących działalność przetwórczą lub handlową w zakresie produktów lub grupy produktów, o których mowa w przepisach o grupach producentów rolnych i ich związkach, lub
- 6) grupa producentów rolnych i ich związek, o których mowa w ustawie z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1145).

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko kandydata na rzeczoznawcę;
- 2) adres zamieszkania kandydata na rzeczoznawcę;

- 3) adres do korespondencji kandydata na rzeczoznawcę;
- 4) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej kandydata na rzeczoznawcę;
- 5) informacje o wykształceniu kandydata na rzeczoznawcę.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) kopie dokumentów potwierdzających wykształcenie kandydata na rzeczoznawcę;
- 2) oświadczenie kandydata na rzeczoznawcę o posiadanym stażu pracy w gospodarstwie rolnym – jeżeli jest wymagany;
- 3) oświadczenie kandydata na rzeczoznawcę o posiadanym doświadczeniu w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, w którym jest prowadzona produkcja ekologiczna w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej – jeżeli jest wymagane.

6. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) pisemnie powiadamia powiatowego lekarza weterynarii o powołaniu rzeczoznawcy, przekazując jego imię i nazwisko oraz adres do korespondencji.

7. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) odwołuje rzeczoznawcę:

- 1) na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, jeżeli rzeczoznawca:
 - a) przestał spełniać warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 6,
 - b) przeprowadza szacowanie w sposób niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 49;
- 2) na wniosek rzeczoznawcy.

8. Do powiadamiania o odwołaniu rzeczoznawców przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

9. Rzeczoznawcy przysługuje wynagrodzenie za godzinę szacowania w wysokości 1/120 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za rok poprzedni ogłaszanego w drodze obwieszczenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

10. Wynagrodzenie określone w ust. 9 wypłaca powiatowy lekarz weterynarii ze środków przeznaczonych corocznie w ustawie budżetowej na likwidację chorób.

Art. 48. 1. W przypadku zwierzęcia poddanego ubojowi, którego mięso jest zdadne do spożycia przez ludzi, odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1, pomniejsza się o kwoty uzyskane ze sprzedaży mięsa i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tego zwierzęcia.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1, ze środków budżetu państwa przysługuje również za zniszczone z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej przy zwalczaniu

chorób produkty pochodzenia zwierzęcego, jaja wylęgowe, pasze oraz sprzęt, które nie mogą być poddane odkażaniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu określonej na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii oraz 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego lekarza spośród rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

4. Z szacowania powiatowy lekarz weterynarii sporządza protokół szacowania, zawierający:

- 1) imiona i nazwiska osób przeprowadzających szacowanie;
- 2) miejsce i datę oraz czas rozpoczęcia i zakończenia szacowania;
- 3) opis zwierzęcia, produktów lub sprzętu, podlegających szacowaniu;
- 4) wyszczególnienie kwot szacowania ustalonych przez poszczególnych rzeczoznawców i powiatowego lekarza weterynarii;
- 5) podpisy osób biorących udział w szacowaniu.

5. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1, nie przysługuje:

- 1) jeżeli posiadacz zwierzęcia nie zastosował się do obowiązków określonych w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt lub obowiązków nałożonych na podstawie art. 26 lub określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 3 lub art. 30;
- 2) jeżeli posiadacz zwierzęcia wprowadził do swojego zakładu zwierzę:
 - a) o którym wiedział, że jest chore lub podejrzane o zakażenie lub chorobę,
 - b) nieoznakowane lub bez paszportu bydła lub unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, jeżeli są one wymagane przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,
 - c) z naruszeniem przepisów obowiązujących w tym zakresie;
- 3) za zwierzęta, o których mowa w ust. 1, oraz produkty pochodzenia zwierzęcego, jaja wylęgowe, pasze i sprzęt, o których mowa w ust. 2:
 - a) stanowiące własność podmiotów prowadzących:
 - zarobkowy transport zwierząt lub transport zwierząt wykonywany w związku z prowadzeniem innej działalności gospodarczej,
 - targi, wystawy, wykazy, pokazy lub konkursy zwierząt,

- obrót zwierzętami, pośrednictwo w tym obrocie lub skup zwierząt,
 - obrót produktami pochodzenia zwierzęcego, jajami wylęgowymi lub paszami,
 - ubój zwierząt lub produkcję mięsa, o których mowa w przepisach o produktach pochodzenia zwierzęcego,
- b) przywiezione lub przemieszczone z naruszeniem przepisów obowiązujących w tym zakresie.

6. Decyzja w sprawie odszkodowania, o którym mowa w art. 46 ust. 1, wydana przez powiatowego lekarza weterynarii jest ostateczna.

7. Posiadacz zwierzęcia niezadowolony z decyzji, o której mowa w ust. 6 może, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, wnieść powództwo do sądu rejonowego.

8. Osobom, którym nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1, a które przyczyniły się do szybkiej likwidacji choroby, wojewódzki lekarz weterynarii, na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, może przyznać nagrodę ze środków budżetu państwa.

9. Wyplacone odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1, nie podlega zajęciu na pokrycie należności publicznych, jeżeli zostanie wykorzystane na odtworzenie wcześniej posiadanego stanu zwierząt.

10. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z zabiciem lub ubojem zwierząt, transportowaniem zwierząt lub zwłok zwierzęcych albo unieszkodliwieniem zwłok zwierzęcych, wykonując nakazy, o których mowa w ust. 2 oraz art. 46 ust. 1, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot faktycznie poniesionych wydatków.

Art. 49. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb i sposób szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu, w tym sposób dokumentowania przeprowadzonych czynności,
 - 2) sposób wypłaty wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom,
 - 3) wzór protokołu szacowania:
 - a) zwierząt,
 - b) produktów pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu
- mając na względzie zapewnienie rzetelnego szacowania.

Art. 50. 1. Posiadaczowi zwierzęcia, który dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przysługuje ze środków budżetu państwa

zapomoga za zwierzę, które padło, zanim organ Inspekcji Weterynaryjnej otrzymał to powiadomienie, jeżeli stwierdził, że zwierzę padło z powodu zachorowania na chorobę, przy zwalczaniu której przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1.

2. Wysokość zapomogi, o której mowa w ust. 1, stanowi 2/3 wartości rynkowej zwierzęcia określonej zgodnie z art. 48 ust. 3.

3. Do ustalania zapomogi, o której mowa w ust. 1, w tym do szacowania zwierząt, przepisy art. 48 oraz przepisy wydane na podstawie art. 49 stosuje się odpowiednio.

Art. 51. 1. Obowiązkowi monitorowania podlegają choroby odzwierzęce oraz odzwierzęce czynniki chorobotwórcze, których wykaz jest określony w załączniku nr 2 do ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określa, które z chorób odzwierzęcych oraz odzwierzęcych czynników chorobotwórczych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, są monitorowane przez organy Inspekcji Weterynaryjnej,
- 2) może w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określić inne niż określone w załączniku nr 2 do ustawy choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze podlegające obowiązkowi monitorowania

– mając na względzie tendencje epizootyczne i epidemiczne wśród zwierząt i ludzi, obecność odzwierzęcych czynników chorobotwórczych w paszach lub produktach pochodzenia zwierzęcego oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 52. 1. Monitorowanie obejmuje zbieranie, przechowywanie, analizowanie i rozpowszechnianie danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

2. W zakresie realizacji obowiązku monitorowania:

- 1) Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny zapewniają:
 - a) że wyniki monitorowania są zbierane, przechowywane, analizowane oraz niezwłocznie udostępniane do publicznej wiadomości,
 - b) że monitorowanie obejmuje wszystkie etapy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - c) stałą współpracę polegającą na wymianie informacji i szczegółowych danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników

chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;

- 2) Główny Inspektor Sanitarny prowadzi badania epidemiologiczne ognisk chorób odzwierzęcych przenoszonych przez żywność;
- 3) Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z Komisją Europejską.

3. Za ognisko, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uważa się wystąpienie:

- 1) w określonych warunkach co najmniej 2 przypadków zachorowań ludzi na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywność lub zakażeń ludzi czynnikiem chorobotwórczym wywołującym tę chorobę lub
- 2) sytuacji, w której obserwowana liczba przypadków zachorowań na tę chorobę przekracza liczbę spodziewaną i zachorowania te są powiązane z jednym źródłem pokarmu lub istnieje prawdopodobieństwo takiego powiązania.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską o organie właściwym do współpracy z Komisją Europejską w zakresie obowiązku monitorowania.

Art. 53. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania obejmującego jedną lub wiele chorób odzwierzęcych lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania.

2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności:

- 1) w przypadku programu monitorowania:
 - a) określenie populacji (gatunków) zwierząt lub etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - b) charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane w ramach programu monitorowania,
 - c) definicje przypadków,
 - d) rodzaje próbek oraz zasady ich pobierania i przekazywania do badań,
 - e) metody prowadzenia badań laboratoryjnych,
 - f) zakres, sposób i terminy przekazywania informacji pomiędzy organami Inspekcji Weterynaryjnej oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania:
 - a) cel programu,
 - b) okres obowiązywania programu,
 - c) obszar geograficzny lub region objęty programem,

- d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem,
- e) rodzaje próbek i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki,
- f) minimalną liczbę pobieranych próbek,
- g) metody prowadzenia badań laboratoryjnych,
- h) organy właściwe do realizacji programu i ich zadania,
- i) źródła finansowania realizacji programu,
- j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich pokrycia,
- k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu.

3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają jego realizację.

4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 54. 1. Inspekcja Weterynaryjna oraz Państwowa Inspekcja Sanitarna prowadzą monitorowanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz bakterii komensalnych w zakresie, w jakim stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego.

2. Posiadacze zwierząt gospodarskich oraz podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania zwierząt i produktów w celu prowadzenia przez organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej monitorowania, o którym mowa w ust. 1. Do monitorowania przepisy art. 19 ust. 1–1c, 3 i 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej stosuje się odpowiednio.

3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w zakresie przygotowywania i przekazywania Komisji Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności informacji i dokumentów dotyczących monitorowania, o którym mowa w ust. 1, w tym wymaganych w celu współfinansowania prowadzenia tego monitorowania ze środków pochodzących z Unii Europejskiej.

4. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym wydaje instrukcję monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe obejmującą następujące dane:

- 1) gatunki zwierząt i produkty objęte monitorowaniem;
- 2) rodzaje bakterii lub ich szczepy objęte monitorowaniem;
- 3) strategię pobierania próbek stosowaną w ramach monitorowania;
- 4) środki przeciwdrobnoustrojowe objęte monitorowaniem;
- 5) metodologię laboratoryjną stosowaną do:
 - a) wykrywania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
 - b) identyfikacji izolatów drobnoustrojów;
- 6) metody stosowane do zbierania danych.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa opracowuje krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych w medycynie weterynaryjnej, zwany dalej „krajowym planem działania”, uwzględniając w szczególności uwarunkowania krajowe w zakresie produkcji zwierzęcej oraz stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych, a także mając na względzie skutki ujętych w tym planie działań na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia udział społeczeństwa w opracowywaniu krajowego planu działania.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa przy opracowywaniu krajowego planu działania zasięga opinii ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw klimatu i ministra właściwego do spraw środowiska.

8. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) cel, jaki należy osiągnąć w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych dla zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska;
- 2) działania, jakie powinny być podejmowane, w celu osiągnięcia celu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) podmioty odpowiedzialne za realizację i monitorowanie osiągnięcia celu, o którym mowa w pkt 1, oraz sposób tego monitorowania.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, krajowy plan działania w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) dokonuje przeglądu krajowego planu działania w odstępach czasu nie dłuższych niż 5 lat;

- 2) w przypadku niezrealizowania lub zagrożenia niezrealizowania celu, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, dokonuje zmiany krajowego planu działania.

11. Do zmian krajowego planu działania przepisy ust. 5–9 stosuje się odpowiednio.

Art. 55. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji:

- 1) produktów pochodzenia zwierzęcego oraz pasz przekazują próbki do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania oraz przechowują wyniki tych badań przez 2 lata;
- 2) produktów pochodzenia zwierzęcego przechowują, w celu udostępnienia do badań laboratoryjnych, produkty pochodzenia zwierzęcego lub próbki tych produktów, które mogły wywołać lub które podejrzewa się, że wywołały choroby odzwierzęce przenoszone przez żywność.

2. Laboratoria przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je właściwym krajowym laboratoriom referencyjnym.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań, o których mowa w ust. 1, oraz terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań oraz prawidłową realizację monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.

Rozdział 3

Rejestracja zakładów i podmiotów oraz zatwierdzanie zakładów

Art. 56. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu, właściwy ze względu na siedzibę podmiotu:

- 1) jest właściwy w sprawach o:
 - a) rejestrację:
 - zakładów, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,

- przewoźników, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
 - podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429,
 - zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie na podstawie art. 94 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2016/429,
 - zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
 - grup zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
 - zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 2,
 - zakładów akwakultury określonych w art. 176 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429,
 - zakładów i podmiotów innych niż zakłady i podmioty wymienione w tiret pierwsze–toret siódme oraz w lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 3,
 - zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009,
- b) zatwierdzanie:
- zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
 - zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
 - grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429,
 - zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429,

- c) zatwierdzanie statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429,
 - d) zatwierdzanie kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429,
 - e) zatwierdzanie zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 2) prowadzi i aktualizuje:
- a) rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, oraz rejestr zakładów akwakultury zarejestrowanych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, obejmujący również zakłady lub podmioty inne niż zakłady i podmioty wymienione w tiret pierwsze–tیره siódme oraz w lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 3, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych”,
 - b) rejestr zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, rejestr zakładów akwakultury zatwierdzonych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, oraz rejestr zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, zwany dalej „rejestrem zakładów zatwierdzonych”,
 - c) wykaz zakładów i podmiotów, które zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009”.

Art. 57. 1. W sprawach o rejestrację grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, oraz w sprawach o zatwierdzenie grupy zakładów akwakultury, o którym mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, a także w sprawach o zatwierdzenie kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, właściwy jest:

- 1) powiatowy lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu, zlokalizowanych na obszarze jednego powiatu;

- 2) wojewódzki lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu, zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu;
- 3) Główny Lekarz Weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu, zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar jednego województwa.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii oraz Główny Lekarz Weterynarii są właściwymi organami do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w przypadku, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 pkt 2 i 3.

Art. 58. Zgłoszenie w celu rejestracji:

- 1) zakładów, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, oraz zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie na podstawie art. 94 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1345 z dnia 1 sierpnia 2022 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do rejestracji i zatwierdzania zakładów, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe, a także pobierania, produkcji, przetwarzania lub przechowywania materiału biologicznego (Dz. Urz. UE L 202 z 02.08.2022, str. 27),
- 2) przewoźników, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 87 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 i art. 3 ust. 1–3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.¹⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2035”,
- 3) podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,

¹⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 191 z 16.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 267 z 14.08.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 366 z 04.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 79 z 17.03.2023, str. 46.

- 4) zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, grup zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 2 oraz zakładów akwakultury określonych w art. 176 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429 oprócz informacji, o których mowa w art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429,
- 5) zakładów i podmiotów innych niż zakłady i podmioty wymienione w tiret pierwsze–tiret siódme oraz w lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 3 oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b i art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429

– zawiera numer identyfikacyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (numer PESEL) podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli numer taki został nadany, miejsce zamieszkania podmiotu oraz numer telefonu, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu, jeżeli je posiada.

Art. 59. Zgłoszenie w celu rejestracji zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, oraz wniosek o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 56 pkt 1 lit. e, oprócz informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) miejsce prowadzenia działalności, jeżeli jest inne niż adres podmiotu wskazany w pkt 1;
- 3) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo numer NIP, jeżeli numer taki został nadany;
- 4) numer telefonu, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu, jeżeli je posiada;
- 5) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz wskazanie działalności innej niż działalność, o której mowa w pkt 2, jeżeli taka działalność jest prowadzona;

- 6) określenie charakteru czynności wykonywanych z wykorzystaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako materiału wyjściowego;
- 7) numer podmiotu w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o ile podmiot taki numer posiada.

Art. 60. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie dokonuje wpisu:

- 1) zakładu, przewoźnika, podmiotu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. a do rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych;
- 2) przedsiębiorstwa, zakładu i podmiotu do rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

Art. 61. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia zakładu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b i c dokonuje wpisu tych zakładów lub tej grupy zakładów do rejestru zakładów zatwierdzonych oraz nadaje tym zakładom lub tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny.

Art. 62. Rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych oprócz informacji, o których mowa w art. 18–20 rozporządzenia 2019/2035, art. 6 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.¹⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/686”, art. 185 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 20 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 345), zawiera:

¹⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

- 1) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo numer NIP, jeżeli numer taki został nadany;
- 2) miejsce zamieszkania podmiotu oraz numer telefonu, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu, jeżeli je posiada;
- 3) położenie geograficzne zakładu z podaniem współrzędnych Systemu Informacji Geograficznej (GIS);
- 4) informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625 oraz art. 11c ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 oraz z 2024 r. poz.).

Art. 63. Rejestr zakładów zatwierdzonych oprócz informacji, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2019/2035, art. 7 ust. 2–5 rozporządzenia 2020/686, art. 185 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych, zawiera:

- 1) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo numer NIP, jeżeli numer taki został nadany;
- 2) miejsce zamieszkania podmiotu oraz numer telefonu, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu, jeżeli je posiada;
- 3) położenie geograficzne zakładu z podaniem współrzędnych GIS;
- 4) informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625 oraz art. 11c ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt;
- 5) informację o typie systemu oczyszczania ścieków – w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429.

Art. 64. Rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) miejsce prowadzenia działalności, jeżeli jest inne niż adres podmiotu wskazany w pkt 1;

- 3) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo numer NIP, jeżeli numer taki został nadany, albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia podmiotu – w przypadku gdy podmiot nie posiada obywatelstwa polskiego;
- 4) numer telefonu, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu, jeżeli je posiada;
- 5) weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz wskazanie działalności innej niż działalność, o której mowa w pkt 2, jeżeli taka działalność jest prowadzona;
- 7) informacje o decyzji, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 3, 5, 7, 10–12 i 13 lit. b;
- 8) datę wpisu i wykreślenia z tego rejestru.

Art. 65. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach:

- 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429;
- 2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b–d;
- 3) zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b–d;
- 5) warunkowego zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b–d;
- 7) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009;
- 8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b–d;
- 9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b–d;

- 10) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009;
- 11) nakładania specjalnych obowiązków na zakłady, o których mowa w art. 46 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009;
- 12) zakazu, o którym mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 13) nadawania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego:
 - a) zakładowi, przewoźnikowi, podmiotowi, zakładowi akwakultury lub grupie zakładów akwakultury wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. a,
 - b) zakładowi lub podmiotowi podlegającym rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009.

2. Wniosek o:

- 1) rejestrację grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429,
- 2) zatwierdzenie:
 - a) zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1345 z dnia 1 sierpnia 2022 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do rejestracji i zatwierdzania zakładów, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe, a także pobierania, produkcji, przetwarzania lub przechowywania materiału biologicznego, a w przypadku zakładów określonych w art. 94 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 – również informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 99),
 - b) zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych

objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,

- c) zatwierdzanie statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 96 ust. 1 i art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429

– zawiera numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL

– numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, numer NIP, jeżeli numer taki został nadany, miejsce zamieszkania podmiotu oraz numer telefonu, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu, jeżeli je posiada, a w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429 – dodatkowo informację o typie systemu oczyszczania ścieków.

3. Wniosek o zatwierdzanie kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu odpowiedzialnego za kompartment w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) .../... z XXX uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad zatwierdzania i uznawania statusu wolnego od choroby kompartmentów, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe (Dz. Urz. UE L), zwanego dalej „podmiotem odpowiedzialnym za kompartment”;
- 2) numer PESEL podmiotu odpowiedzialnego za kompartment, a w przypadku podmiotu odpowiedzialnego za kompartment nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo numer NIP, jeżeli numer taki został nadany, albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia podmiotu odpowiedzialnego za kompartment – w przypadku gdy ten podmiot nie posiada obywatelstwa polskiego;
- 3) weterynaryjne numery identyfikacyjne zakładów, które wchodzą w skład kompartmentu;
- 4) opis wspólnego systemu zarządzania bioasekuracją, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/429.

4. W przypadku gdy zakład lub podmiot zarejestrowany nie zastosował się do środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d, h, i oraz k rozporządzenia 2017/625, powiatowy lekarz

weterynarii wydaje decyzję zakazującą prowadzenia określonego rodzaju działalności i skreśla zakład lub podmiot z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych.

5. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:

- 1) pkt 9 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla odpowiednio zakład lub grupę zakładów akwakultury wymienione w art. 56 pkt 1 lit. b z rejestru zakładów zatwierdzonych;
- 2) pkt 10 i 12 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla zakłady i podmioty, które zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

Art. 66. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii:

- 1) prowadzi i aktualizuje:
 - a) rejestr, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu, zwany dalej „rejestrem zarejestrowanych grup zakładów akwakultury”,
 - b) rejestr, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu, zwany dalej „rejestrem zatwierdzonych grup zakładów akwakultury”;
- 2) niezwłocznie dokonuje wpisu grupy zakładów akwakultury do rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury oraz nadaje tej grupie weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 3) niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury dokonuje wpisu tej grupy zakładów do rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury oraz nadaje tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny.

2. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) prowadzi i aktualizuje:
 - a) rejestr, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar jednego województwa, zwany dalej „rejestrem zarejestrowanych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury”,
 - b) rejestr, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze

przekraczającym obszar jednego województwa, zwany dalej „rejestrem zatwierdzonych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury”;

- 2) niezwłocznie dokonuje wpisu grupy zakładów akwakultury do rejestru zarejestrowanych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury oraz nadaje tej grupie weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 3) niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury dokonuje wpisu tej grupy zakładów do rejestru zatwierdzonych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury oraz nadaje tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii na obszarze swojej właściwości wydają decyzje w sprawach:

- 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429;
- 2) zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b i d;
- 3) warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b i d;
- 4) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b i d;
- 5) zawieszenia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b i d;
- 6) cofnięcia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b i d.

4. W przypadku gdy grupa zakładów akwakultury, o której mowa w art. 172 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia warunków, o których mowa w tym przepisie, lub wydania decyzji o cofnięciu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o której mowa w ust. 3 pkt 6, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii skreśla tę grupę zakładów akwakultury odpowiednio z rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury, rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury, rejestru zarejestrowanych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury lub rejestru zatwierdzonych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury.

5. Do zakresu informacji zawartych w:

- 1) rejestrze zarejestrowanych grup zakładów akwakultury,

- 2) rejestrze zatwierdzonych grup zakładów akwakultury,
- 3) rejestrze zarejestrowanych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury,
- 4) rejestrze zatwierdzonych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury

– przepisy art. 62 i art. 63 stosuje się odpowiednio.

Art. 67. 1. Decyzje o:

- 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
- 2) zatwierdzeniu zakładów wymienionych w art. 56 pkt 1 lit. b tiret pierwsze, drugie i czwarte,
- 3) zatwierdzeniu grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429,
- 4) zatwierdzeniu zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009,
- 5) warunkowym zatwierdzeniu grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429,
- 6) warunkowym zatwierdzeniu zakładów, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009

– zawierają weterynaryjny numer identyfikacyjny.

2. Decyzje o zawieszeniu i cofnięciu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 65 ust. 1 pkt 7–10 i art. 66 ust. 3 pkt 5 i 6, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii oraz Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie udostępniają sobie wzajemnie w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego prowadzone przez nich rejestry, w tym niezwłocznie przekazują informacje o wydanych decyzjach, o których mowa w ust. 2, a także o wszelkich zmianach w odniesieniu do prowadzonej działalności oraz informacji zawartych w tych rejestrach.

Art. 68. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje zbiorczy rejestr obejmujący informacje zawarte w:

- 1) rejestrze zakładów i podmiotów zarejestrowanych;
- 2) rejestrze zakładów zatwierdzonych;
- 3) rejestrze zarejestrowanych grup zakładów akwakultury;

- 4) rejestrze zatwierdzonych grup zakładów akwakultury;
- 5) rejestrze zarejestrowanych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury;
- 6) rejestrze zatwierdzonych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury;
- 7) rejestrze zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

2. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje zawarte w rejestrach wymienionych w ust. 1 pkt 2, 4, 6 i 7 obejmujące:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) numer telefonu, adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej podmiotu;
- 3) weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 4) datę zatwierdzenia, w tym datę warunkowego zatwierdzenia i okres, na jaki zostało wydane, oraz datę każdego zawieszenia lub cofnięcia zatwierdzenia;
- 5) rodzaj zakładu;
- 6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz wskazanie działalności innej niż działalność, o której mowa w art. 64 pkt 2, jeżeli taka działalność jest prowadzona – w przypadku rejestru wymienionego w ust. 1 pkt 7;
- 7) status zdrowotny zakładu – w przypadku rejestrów wymienionych w ust. 1 pkt 2, 4 i 6;
- 8) informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625;
- 9) informację o zaprzestaniu działalności.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie sprawnego nadzoru nad podmiotami i zakładami objętymi rejestrami wymienionymi w ust. 1.

Art. 69. 1. Powiadomienia, o którym mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90 ust. 2 i art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, dokonuje się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia danego zdarzenia.

2. Powiadomienia, o którym mowa w art. 172 ust. 2 i art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, dokonuje się nie później niż na 7 dni przed zamiarem dokonania zmiany.

Art. 70. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego, mając na względzie zapewnienie właściwego sprawowania nadzoru nad zakładami lub podmiotami oraz przemieszczaniem zwierząt lub materiału biologicznego lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Art. 71. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia:

- 1) określić:
 - a) niektóre kategorie zakładów, które są zwolnione z wymagania rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
 - b) niektóre kategorie przewoźników, które są zwolnione z wymagania rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
 - c) niektóre kategorie podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt, które są zwolnione z wymagania rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429,
 - d) niektóre zakłady akwakultury, które są zwolnione z wymagania rejestracji, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
- 2) zwolnić z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
- 3) określić zakłady lub podmioty inne niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 56 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–tiret siódme oraz lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego oraz ryzyko, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.

2. W przypadku określenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 3 zakładów lub podmiotów innych niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 56 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–tiret siódme oraz lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą podlegały rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, do tych zakładów lub podmiotów stosuje się odpowiednio art. 10, art. 11, art. 25 i art. 93 akapit drugi rozporządzenia 2016/429 i art. 8.

3. Do zakładów lub podmiotów innych niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 56 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–tiret siódme oraz lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

będą podlegały rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 3 stosuje się przepisy rozporządzenia 2017/625 oraz przepisy wydane na podstawie rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.

Art. 72. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, zwolnić:

- 1) niektóre kategorie podmiotów z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 105 ust. 1, art. 186 ust. 1 lit. c–e i art. 188 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
- 2) przewoźników z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 104 ust. 1 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego oraz ryzyko, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.

Art. 73. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w art. 269 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2016/429, z wyłączeniem spraw dotyczących laboratoriów, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów pomiędzy państwami członkowskimi.

Art. 74. W odniesieniu do zwierząt innych niż zwierzęta lądowe i zwierzęta wodne, o których mowa w zakresie wskazanym w art. 227 lit. a rozporządzenia 2016/429, przepisy rozdziału 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przemieszczanie zwierząt i materiału biologicznego w obrębie terytorium Unii Europejskiej

Art. 75. 1. Do przemieszczania zwierząt akwakultury, w tym w celu uwolnienia ich do środowiska naturalnego, oraz dzikich zwierząt wodnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisy art. 218 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429 oraz przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 218 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/429 stosuje się odpowiednio.

2. Podmiot w miejscu pochodzenia zwierząt, o których mowa w ust. 1, przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce wysyłki tych zwierząt informację o ich przemieszczeniu.

Art. 76. 1. Główny Lekarz Weterynarii, na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji:

- 1) udziela zezwolenia, o którym mowa w art. 128, art. 138 ust. 1, art. 165 ust. 1, art. 201 ust. 2 i art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 2) przyznaje odstępstwo, o którym mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2020/686;
- 3) udziela zgody, o której mowa w art. 157 ust. 4 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 45 ust. 2 rozporządzenia 2020/686.

2. Główny Lekarz Weterynarii realizuje zadania państwa członkowskiego określone w art. 198 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/429.

Art. 77. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi sposób oznakowania materiału biologicznego, mając na względzie art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych;
- 2) może:
 - a) udzielić zezwolenia, o którym w art. 133 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego,
 - b) ustanowić wymagania w odniesieniu do uwalniania zwierząt wodnych do środowiska naturalnego, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429, mając na względzie warunki określone w art. 199 rozporządzenia 2016/429.

Rozdział 5

Wprowadzanie do Unii Europejskiej zwierząt i materiału biologicznego

Art. 78. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których nie określono wymagań w przepisach rozporządzenia 2016/429 oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, mogą być wprowadzane do Unii Europejskiej z państw trzecich lub terytoriów, jeżeli zostały spełnione wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania w zakresie zdrowia i sposobu identyfikacji zwierząt odnośnie do poszczególnych gatunków i kategorii zwierząt lub materiału biologicznego przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej:
 - a) zwierząt, dla których nie określono wymagań w przepisach rozporządzenia 2016/429 oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, z uwzględnieniem ich gatunku, kategorii i przeznaczenia lub
 - b) materiału biologicznego, dla którego nie określono wymagań w przepisach rozporządzenia 2016/429 oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, z uwzględnieniem rodzaju tego materiału i jego przeznaczenia,
- 2) wymagania, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia zwierząt towarzyszące przesyłkom zwierząt lub materiału biologicznego, sposób ich wystawiania oraz wzory tych świadectw, z uwzględnieniem gatunku, kategorii i przeznaczenia zwierząt oraz rodzaju materiału biologicznego i jego przeznaczenia

– mając na względzie stan bezpieczeństwa epizootycznego i epidemicznego państwa trzeciego, z którego są one przywożone oraz biorąc pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429.

3. W przypadku wydania rozporządzenia na podstawie ust. 2 Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii listę zakładów odizolowanych znajdujących się w państwach trzecich i na terytoriach, z których można wprowadzać gatunki i kategorie zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 79. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których w rozporządzeniu 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, a także w przepisach wydanych na podstawie art. 78 ust. 2, nie określono wymagań w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do wprowadzania do Unii Europejskiej, mogą być wprowadzane z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli zostało wydane pozwolenie Głównego Lekarza Weterynarii, a przesyłka zwierząt lub materiału biologicznego jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego lub terytorium, z którego są wysyłane te zwierzęta lub ten materiał biologiczny.

2. Pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela się, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, jeżeli zostały spełnione wymagania określone w art. 229 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 2016/429.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się nie później niż 14 dni przed dniem zamierzonego wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki zwierząt lub materiału biologicznego określonych w ust. 1.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) określenie gatunku lub kategorii zwierząt oraz, jeżeli jest to możliwe – wieku, płci, liczby wprowadzanych zwierząt, a w przypadku materiału biologicznego – typu i rodzaju materiału biologicznego oraz jego przeznaczenia;
- 3) wskazanie planowanego wykorzystania zwierząt;
- 4) rodzaj zakładu i rodzaj produkcji w miejscu pochodzenia i przeznaczenia;
- 5) planowane miejsce przeznaczenia;
- 6) nazwę państwa lub terytorium pochodzenia zwierząt lub materiału biologicznego;
- 7) określenie punktu kontroli granicznej i zamierzonego terminu wprowadzenia zwierząt lub materiału biologicznego.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dowód opłaty za rozpatrzenie tego wniosku, w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.

6. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1:

- 1) potwierdza, że zostały spełnione wymagania określone w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, oraz zawiera numer i datę wydania tego pozwolenia;
- 2) sporządza się co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej.

7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera określenie wymagań, zgodnie z art. 234 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

8. Główny Lekarz Weterynarii, udzielając pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429.

Art. 80. 1. Zwierzęta przeznaczone do celów naukowych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625 mogą być wprowadzane z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli zostało wydane pozwolenie Głównego Lekarza Weterynarii, a przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego lub terytorium, z którego są wysyłane te zwierzęta.

2. Pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela się, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, jeżeli zwierzęta:

- 1) pochodzą z zakładu lub obszaru wolnego od chorób, właściwych dla danego gatunku;
- 2) nie stanowią zagrożenia epidemiologicznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się nie później niż 14 dni przed dniem zamierzonego wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki zwierząt określonej w ust. 1.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) określenie gatunku zwierząt oraz, jeżeli jest to możliwe – liczby wprowadzanych zwierząt;
- 3) wskazanie planowanego wykorzystania zwierząt;
- 4) planowane miejsce przeznaczenia;
- 5) nazwę państwa lub terytorium pochodzenia zwierząt;
- 6) określenie zamierzonego terminu wprowadzenia zwierząt;
- 7) wskazanie terminu przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dowód opłaty za rozpatrzenie tego wniosku, w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.

6. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) potwierdza, że zostały spełnione wymagania określone w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, oraz zawiera numer i datę wydania tego pozwolenia;
- 2) sporządza się co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej.

7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) szczegółowe wymagania zdrowotne dla zwierząt będących przedmiotem przesyłki;
- 2) sposób postępowania z tymi zwierzętami, w szczególności ze zwierzętami wykorzystywanymi do celów naukowych i zwierzętami, które nie zostały wykorzystane do tych celów;
- 3) termin przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi.

Art. 81. 1. Podmiot wprowadzający zwierzęta określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, który uzyskał pozwolenie, o którym mowa w art. 80 ust. 1:

- 1) zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii wprowadzenie przesyłki w terminie do dnia następującego po dniu dostarczenia zwierząt objętych tą przesyłką;
- 2) informuje powiatowego lekarza weterynarii o przeprowadzeniu działań związanych z celami naukowymi.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 80 ust. 7 pkt 3, przeprowadza kontrolę urzędową w celu sprawdzenia, czy sposób postępowania ze zwierzętami jest zgodny ze sposobem określonym w pozwoleniu, o którym mowa w art. 80 ust. 1.

Rozdział 6

Środki nadzwyczajne

Art. 82. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, środki nadzwyczajne określone w tych przepisach wprowadza, w drodze decyzji, powiatowy lekarz weterynarii.

2. Decyzje o wprowadzeniu środków nadzwyczajnych określonych w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429 podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 83. 1. Środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, na obszarze powiatu wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, powiatowy lekarz weterynarii.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć obszaru tylko jednego powiatu.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, wchodzi w życie z dniem podania do wiadomości publicznej w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie.

4. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, które wydał.

Art. 84. 1. W przypadku konieczności wprowadzenia środków nadzwyczajnych, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu właściwy powiatowy lekarz weterynarii informuje o tym niezwłocznie właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) określenie choroby;

- 2) określenie obszaru zagrożonego lub obszaru objętego ograniczeniami;
- 3) uzasadnienie podjęcia środków.

3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, wchodzi w życie z dniem podania do wiadomości publicznej w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie.

5. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, które wydał.

Art. 85. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku konieczności wprowadzenia środków nadzwyczajnych w przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić:

- 1) podział kraju na obszary objęte ograniczeniami i wolne od choroby,
- 2) środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429, na obszarach objętych ograniczeniami

– mając na względzie zapobieżenie niekontrolowanemu rozprzestrzenianiu się choroby.

Art. 86. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 260 rozporządzenia 2016/429, środki nadzwyczajne określone w art. 260 lit. a rozporządzenia 2016/429 wprowadza, w drodze decyzji:

- 1) graniczny lekarz weterynarii – w przypadku gdy przesyłki zwierząt lub produktów pochodzących z państw trzecich lub terytoriów lub środki transportu, lub inne przedmioty, które mogły mieć kontakt z takimi przesyłkami znajdują się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania tego granicznego lekarza weterynarii;
- 2) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku gdy przesyłki zwierząt lub produktów pochodzących z państw trzecich lub terytoriów lub środki transportu, lub inne przedmioty, które mogły mieć kontakt z takimi przesyłkami znajdują się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania tego powiatowego lekarza weterynarii.

2. Graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 260 lit. b rozporządzenia 2016/429.

Art. 87. 1. W przypadku określonym art. 261 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o przyjęcie środków nadzwyczajnych, o których mowa w tym przepisie.

2. W przypadku gdy Komisja Europejska nie przyjęła środków nadzwyczajnych na skutek wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić tymczasowo środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 260 lit. a rozporządzenia 2016/429, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego.

Art. 88. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w art. 269 ust. 1 lit. b, c oraz e rozporządzenia 2016/429, w zakresie dotyczącym materiału biologicznego, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów pomiędzy państwami członkowskimi.

Rozdział 7

Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne

Art. 89. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

- 1) powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wykonuje zadania państwa członkowskiego oraz właściwej władzy określone w rozporządzeniu nr 1069/2009 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;
- 2) Główny Lekarz Weterynarii:
 - a) wykonuje zadania państwa członkowskiego, właściwego organu oraz właściwej władzy w zakresie udostępniania oraz przekazywania Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej informacji, dokumentów i danych oraz dokonywania zgłoszeń i składania wniosków określonych w rozporządzeniu nr 1069/2009 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009,
 - b) wykonuje zadania właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20 i art. 30 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w

odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.¹⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.

2. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje zadania:

- 1) właściwego organu odpowiedzialnego za punkt kontroli granicznej, właściwego organu punktu kontroli granicznej oraz zadania właściwego organu i urzędowego lekarza weterynarii w punkcie kontroli granicznej określone w rozporządzeniu nr 142/2011;
- 2) właściwego organu określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy, art. 28 ust. 1 i 3, w ust. 1 lit. c załącznika XII i ust. 4 lit. b w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XIV do rozporządzenia nr 142/2011.

3. Decyzje wydane w sprawach, o których mowa w:

- 1) ust. 1 lit. e ppkt (iii) w sekcji 2,
- 2) ust. 2 lit. c w sekcji 3,
- 3) lit. b w sekcji 4

– w rozdziale II załącznika VI do rozporządzenia nr 142/2011, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów rozporządzenia nr 1069/2009 lub przepisów wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009, wynika obowiązek lub możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie, właściwy organ, zatwierdzonego lekarza weterynarii lub urzędowego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań określonych w tych przepisach, w tym wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowych lekarzy weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub

¹⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 30.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 326 z 24.11.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 06.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 201 z 26.07.2013, str. 31, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 80, Dz. Urz. UE L 57 z 27.02.2014, str. 21, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 33, Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 09.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 31, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 26.06.2019, str. 100, Dz. Urz. UE L 185 z 11.07.2019, str. 26, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, Dz. Urz. UE L 43 z 17.02.2020, str. 69, Dz. Urz. UE L 172 z 03.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 09.06.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 182 z 10.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 194 z 18.06.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 386 z 18.11.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 197 z 04.06.2021, str. 68, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 42, Dz. Urz. UE L 384 z 29.10.2021, str. 84, Dz. Urz. UE L 393 z 08.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 394 z 09.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 402 z 15.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 78 z 08.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 100 z 28.03.2022, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2613 z 24.11.2023.

- 2) nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z takich przepisów, w tym wprowadzane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej
- mając na względzie zapobieżenie zagrożeniu stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne dla zdrowia ludzi lub zwierząt oraz ograniczenie lub zlikwidowanie tego zagrożenia.

Art. 90. Niedopuszczalny jest przewóz wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przechowywania na tym terytorium nawozów organicznych i polepszaczy gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 w opakowaniach i workach o wadze przekraczającej 50 kg, które zostały oznakowane w sposób określony w ust. 2 lit. c ppkt (ii) tiret drugie w rozdziale II załącznika VIII do rozporządzenia nr 142/2011.

Art. 91. Jeżeli na terenach odosobnionych w rozumieniu art. 3 pkt 23 rozporządzenia nr 1069/2009, położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, występuje potrzeba zastosowania środka określonego w art. 19 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, właściwy miejscowo wojewoda, kierując się potrzebą zapewnienia ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii, określa, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, granice terenów odosobnionych, na których stosuje się ten środek.

Art. 92. 1. Przy przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych dopuszcza się przekazywanie informacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009, przez ich umieszczenie w dokumencie handlowym, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu handlowego, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, a także sprawny przepływ informacji o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktach pochodnych.

Art. 93. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi zwierząt gospodarskich przemieszczania tych zwierząt w przypadku powzięcia podejrzenia, że w żywieniu tych zwierząt były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, zwierzęta gospodarskie mogą być przemieszczone wyłącznie do rzeźni w celu zabicia. Przed dokonaniem przemieszczenia

posiadacz zwierząt informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał taką decyzję, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie podejmuje czynności mające na celu potwierdzenie albo wykluczenie podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

4. W przypadku wykluczenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1.

5. W przypadku potwierdzenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji, zabicie takich zwierząt.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 5, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 94. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych wykonywania czynności z wykorzystaniem tych produktów, jeżeli posiadacz ten:

- 1) nie dokonał rejestracji zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, lub
- 2) nie uzyskał zatwierdzenia zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, albo warunkowego zatwierdzenia zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wykonywanie czynności z wykorzystaniem produktów wymienionych w ust. 1, zbycie lub udostępnienie tych produktów może być dokonane wyłącznie po uzyskaniu zgody powiatowego lekarza weterynarii, wydanej w drodze decyzji, na warunkach określonych w tej zgodzie.

3. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy posiadacz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych dokona rejestracji zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, lub uzyska zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w

art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, albo warunkowe zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 95. Próbkki, o których mowa w lit. d w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XI do rozporządzenia nr 142/2011, są pobierane i badane na koszt podmiotu prowadzącego działalność w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.

Art. 96. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia 1069/2009 lub przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 1069/2009 upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia odrębnych regulacji prawnych, może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz tryb postępowania z tymi produktami, w tym wprowadzić zakazy, nakazy i ograniczenia oraz wskazać przypadki, w których takich zakazów, nakazów i ograniczeń nie stosuje się, mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa epizootycznego oraz zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt.

2. Jeżeli wprowadzenie zakazów, nakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów wymienionych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje rozstrzygnięcia w drodze decyzji.

Rozdział 8

Przepisy o karach pieniężnych

Art. 97. 1. Kto:

- 1) będąc obowiązany do spełnienia wymagań, o których mowa w art. 8 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 2, nie spełnia tych wymagań, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 3,
- 2) będąc obowiązany do wprowadzenia środków bioasekuracji, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza tych środków lub wprowadza je niezgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b lub ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 10 ust. 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,

- 3) będąc obowiązany do spełnienia wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 87 ust. 3, art. 94 ust. 3, art. 97 ust. 2, art. 131 ust. 1, art. 176 ust. 4 lub art. 181 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia tych wymagań, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 3,8,
- 4) zajmując się czynnikami chorobotwórczymi do celów badań, edukacji, diagnostyki lub wytwarzania szczepionek i innych produktów biologicznych, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 16 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 5,
- 5) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 11 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie udostępnia informacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub udostępnia je w niepełnym zakresie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 6) będąc obowiązany do zapewnienia przeprowadzania kontroli stanu zdrowia zwierząt, o której mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie zapewnia przeprowadzania tej kontroli zgodnie z tym przepisem lub przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 7) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z tym przepisem lub art. 11 ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 6,
- 8) będąc obowiązany do wprowadzenia środków określonych w art. 55 ust. 1 lit. c–e rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 4, nie wprowadza tych środków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 6,
- 9) będąc podmiotem świadczącym usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, nie przekazuje informacji określonych w art. 12 ust. 2 lub przekazuje je niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 8,
- 10) nie stosuje się do środków określonych w art. 21 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 11) będąc podmiotem prowadzącym działalność w zakresie pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania lub obrotu produktami lub podmiotem dysponującym środkami materiałowymi i technicznymi, których udział jest niezbędny przy likwidacji chorób, nie

- współpracuje z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy opracowywaniu i realizacji planów gotowości, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,
- 12) nie stosuje się do środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzonych w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 26 ust. 1, art. 82 ust. 1 lub art. 86 ust. 1 albo rozporządzenia – aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 3, art. 83 ust. 1 lub art. 84 ust. 3 albo wprowadzonych w przepisach wydanych na podstawie art. 30 pkt 2, art. 85 pkt 2 lub art. 88, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 8,
 - 13) będąc osobą zawodowo zajmującą się zwierzętami w rozumieniu art. 4 pkt 26 rozporządzenia 2016/429, nie podejmuje, w zakresie swoich kompetencji, działań służących zminimalizowaniu ryzyka rozprzestrzeniania się chorób w odniesieniu do zwierząt lub produktów, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
 - 14) utrudnia lub uniemożliwia realizację wydanych nakazów, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 12, 19, 21 lub 22 lub art. 29 ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,
 - 15) utrudnia lub uniemożliwia realizację czynności lub działań wykonywanych w odniesieniu do zwierząt dzikich w związku ze zwalczaniem chorób, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,
 - 16) będąc posiadaczem psa, nie wykonuje obowiązku ochronnego szczepienia psa przeciwko wściekliznie w terminie, o którym mowa w art. 45 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 1,
 - 17) będąc obowiązany do wykonania obowiązku ochronnego szczepienia zwierząt domowych innych niż psy przeciwko wściekliznie, w przypadku wprowadzenia tego obowiązku w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 11 pkt 2, nie wykonuje tego obowiązku lub wykonuje go niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 1,
 - 18) przemieszcza na obszarach objętych ograniczeniami zwierzęta utrzymywane lub produkty bez zezwolenia, o którym mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzeniu 2016/429, lub przemieszcza te zwierzęta lub produkty niezgodnie z instrukcjami, o których mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
 - 19) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

- 20) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia lub przekazania informacji określonych w art. 84 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w art. 58, nie dokonuje tego powiadomienia lub nie przekazuje tych informacji lub dokonuje tego powiadomienia lub przekazuje te informacje niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 21) będąc podmiotem prowadzącym zakład, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 84 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 69 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 22) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia lub przekazania informacji określonych w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 87 ust. 3 lub art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w art. 58, nie dokonuje tego powiadomienia lub nie przekazuje tych informacji lub dokonuje tego powiadomienia lub przekazuje te informacje niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 23) będąc przewoźnikiem nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 87 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 69 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 24) będąc obowiązany do przekazania informacji określonych w art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w art. 58, nie przekazuje tych informacji lub przekazuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 25) będąc podmiotem określonym w art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie określonym w art. 69 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 26) prowadzi zakład bez uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lub art. 95 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,
- 27) będąc obowiązany do przekazania informacji określonych w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 96 ust. 3 rozporządzenia 2016/429 lub w art. 65 ust. 2, nie przekazuje tych informacji lub przekazuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

- 28) będąc podmiotem określonym w art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie określonym w art. 69 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,
- 29) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia lub przekazania informacji określonych w art. 172 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 175 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w art. 58, nie dokonuje tego powiadomienia lub nie przekazuje tych informacji lub dokonuje tego powiadomienia lub przekazuje te informacje niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 30) będąc podmiotem prowadzącym zakład akwakultury, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 172 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 69 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 31) prowadzi zakład lub grupę zakładów bez uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. art. 176 ust. 1, art. 177, art. 178 lub art. 179 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,
- 32) będąc obowiązany do przekazania informacji określonych w art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 180 ust. 3 rozporządzenia 2016/429 lub w art. 65 ust. 2, nie przekazuje tych informacji lub przekazuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 33) będąc podmiotem określonym w art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie określonym w art. 69 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,
- 34) będąc obowiązany do prowadzenia, przechowywania lub udostępniania organom Inspekcji Weterynaryjnej dokumentacji określonej w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, nie prowadzi, nie przechowuje lub nie udostępnia tej dokumentacji lub prowadzi, przechowuje lub udostępnia ją niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,
- 35) przemieszcza utrzymywane zwierzęta lądowe z lub do zakładu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 124 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 125 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,

- 36) transportując utrzymywane zwierzęta lądowe, nie wprowadza środków określonych w art. 125 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 125 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 37) przemieszcza do innego państwa członkowskiego utrzymywane zwierzęta lądowe bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 126 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 131 ust. 1, art. 136 ust. 2, art. 137 ust. 2, art. 140, art. 141, art. 144 ust. 1, art. 147 lub art. 151 ust. 3 lub 4 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,
- 38) będąc obowiązany do wprowadzenia środków, o których mowa w art. 126 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza tych środków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,
- 39) przyjmując z innego państwa członkowskiego do zakładu lub rzeźni utrzymywane zwierzęta lądowe, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 127 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje je niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
- 40) przemieszcza bez zezwolenia utrzymywane zwierzęta lądowe w przypadku, o którym mowa w art. 128 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,
- 41) przemieszcza przez terytorium innego państwa członkowskiego utrzymywane zwierzęta lądowe przeznaczone na wywóz do państwa trzeciego lub na terytorium bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 129 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 42) będąc podmiotem prowadzącym rzeźnię, nie dokonuje uboju, o którym mowa w art. 132 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w tym przepisie lub przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 132 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,
- 43) będąc podmiotem zajmującym się gromadzeniem zwierząt, nie spełnia wymagań określonych w art. 134 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 135 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,

- 44) przemieszcza utrzymywane zwierzęta lądowe do celów naukowych w przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,
- 45) przemieszcza utrzymywane zwierzęta lądowe w celach, o których mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem odstępstw przyznanych na podstawie tego przepisu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 46) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 152 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadamiania lub dokonuje go niezgodnie z art. 152 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 154 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 47) przemieszcza do innego państwa członkowskiego zwierzęta dzikie, które są zwierzętami lądowymi, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 155 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 156 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 48) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie oznakowuje materiału biologicznego zgodnie z art. 121 rozporządzenia 2016/429, z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 122 ust. 1 lub 2 lub art. 123 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami wydanymi na podstawie art. 77 pkt 1 lub oznakowuje go niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 3,
- 49) przemieszcza materiał biologiczny bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 157 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 50) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 158 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przyjmuje materiał biologiczny z zakładu w innym państwie członkowskim nie wykonując obowiązków określonych w art. 158 rozporządzenia 2016/429 lub wykonując je niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
- 51) przemieszcza do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny utrzymywanych zwierząt z gatunków bydło, owce, kozy, świnie i koniowatych oraz materiał biologiczny drobiu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 159 lub art. 161 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na

- podstawie art. 160 lub art. 161 ust. 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 52) przemieszczając do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny utrzymywanych zwierząt z gatunków bydło, owce, kozy, świnie i koniowatych oraz materiał biologiczny drobiu, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 163 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub dokonuje tego powiadomienia niezgodnie z tym przepisem lub przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 163 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 3,
- 53) przemieszcza do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny utrzymywanych zwierząt lądowych inny niż materiał biologiczny utrzymywanych zwierząt z gatunków bydło, owce, kozy, świnie i koniowatych oraz materiał biologiczny drobiu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 164 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 164 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 54) przemieszcza materiał biologiczny do celów naukowych bez zezwolenia, o którym mowa w art. 165 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w tym zezwoleniu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,
- 55) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 166 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami lub przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 166 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
- 56) przemieszczając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub do innego państwa członkowskiego produkty pochodzenia zwierzęcego, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych produktów w świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 167 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, określonych w art. 167 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami lub przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 167 ust. 5 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 57) przemieszczając do innego państwa członkowskiego produkty pochodzenia zwierzęcego, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 169 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub dokonuje tego powiadomienia niezgodnie z tym przepisem lub przepisami Unii

- Europejskiej wydanymi na podstawie art. 169 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 58) przemieszcza zwierzęta wodne bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 191 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 59) przemieszczając lub transportując zwierzęta wodne, nie wprowadza środków określonych w art. 191 ust. 1 lub 3 lub art. 192 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza je niezgodnie z tymi przepisami lub przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 192 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 60) wykorzystuje zwierzęta wodne niezgodnie z art. 193 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 61) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 194 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
- 62) przemieszcza przez terytorium innego państwa członkowskiego zwierzęta akwakultury przeznaczone na wywóz do państwa trzeciego lub na terytorium bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 195 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 63) przemieszcza zwierzęta wodne z zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego do innego zakładu akwakultury lub uwalnia je do środowiska naturalnego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 196 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 64) przemieszcza zwierzęta wodne z zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego do innego zakładu akwakultury lub uwalnia je do środowiska naturalnego w przypadku, o którym mowa w art. 196 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,
- 65) przemieszcza zwierzęta akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 197 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 197 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,

- 66) przemieszcza zwierzęta akwakultury w przypadku, o którym mowa w art. 198 rozporządzenia 2016/429, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 67) uwalnia zwierzęta wodne do środowiska naturalnego, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie, przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429 lub przepisach wydanych na podstawie art. 77 pkt 2 lit. b, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 68) przemieszcza zwierzęta dzikie, które są zwierzętami wodnymi w przypadku, o którym mowa w art. 200 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tych przepisach lub przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 200 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 69) przemieszcza żywe zwierzęta akwakultury przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 201 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 201 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 70) przemieszcza żywe zwierzęta dzikie, które są zwierzętami wodnymi, przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 202 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 202 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 71) przemieszcza żywe zwierzęta wodne, o których mowa w art. 202 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 202 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 202 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 72) przemieszcza zwierzęta wodne do odizolowanego zakładu akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 203 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub

- w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 203 ust. 2 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 73) przemieszcza zwierzęta wodne do celów naukowych bez zezwolenia, o którym mowa w art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w tym zezwoleniu lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 74) przemieszczając zwierzęta wodne, o których mowa w art. 205 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza środków, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 75) przemieszcza zwierzęta wodne, o których mowa w art. 205 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 205 ust. 2 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 76) przemieszcza zwierzęta akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 208 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 ust. 1 lit. b lub c lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 77) przemieszcza zwierzęta wodne inne niż zwierzęta akwakultury w przypadku, o którym mowa w art. 209 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie lub przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 78) przemieszcza zwierzęta wodne inne niż zwierzęta akwakultury przeznaczone do zakładu akwakultury lub uwolnienia do środowiska naturalnego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 208 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 79) przemieszczając zwierzęta akwakultury do innego państwa członkowskiego, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych zwierząt w deklarację, o której mowa w 218 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, określonych w art. 218 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art.

- art. 218 ust. 3 lub 4 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 80) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 219 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 219 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 221 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 81) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 222 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 222 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
- 82) przemieszczając produkty pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 223 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych produktów w świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w tym przepisie, określonych w art. 223 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 223 ust. 6 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 83) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 225 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 225 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 221 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 84) wprowadzając do Unii Europejskiej zwierzęta lub produkty, nie wprowadza podczas ich transportu środków określonych w art. 242 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 242 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza je niezgodnie z tymi przepisami lub przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 242 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 85) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 228 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,

- 86) wprowadza do Unii Europejskiej zwierzęta, materiał biologiczny lub produkty pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 229 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 234 ust. 2, art. 237 ust. 4 lub art. 239 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 78 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,
- 87) wprowadza z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia zwierzęta lub materiał biologiczny, o których mowa w 79 ust. 1, bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w tym przepisie, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym pozwoleniu lub w art. 79 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,
- 88) wprowadza z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia zwierzęta określone w art. 80 ust. 1 bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w tym przepisie, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym pozwoleniu lub w art. 80 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 89) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 81 ust. 1, nie zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii wprowadzenia przesyłki w terminie określonym w art. 81 ust. 1 pkt 1 lub nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o przeprowadzeniu działań związanych z celami naukowymi, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 90) wprowadzając do Unii Europejskiej czynniki chorobotwórcze, nie wprowadza środków określonych w art. 240 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 240 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,
- 91) wprowadza do Unii Europejskiej materiał roślinny bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 241 ust. 2 lub 4 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4 – przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Kto będąc lekarzem weterynarii:

- 1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

- 2) nie przeprowadza kontroli stanu zdrowia zwierząt, o której mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, zgodnie z art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 3) stosuje weterynaryjne produkty lecznicze niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 42, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 6,
- 4) nie wydaje zaświadczenia o zaszczepieniu psa przeciwko wściekliźnie lub nie dokonuje wpisu w paszporcie w przypadku, o którym mowa w art. 45 ust. 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 5) nie prowadzi wykazu psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 6) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 45 ust. 8, w terminie określonym w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2

– przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 98. Kto:

- 1) prowadzi działalność w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych bez dokonania rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, albo uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 3,8,
- 2) nie stosuje się do tych rozstrzygnięć wydanych na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 7, 11 lub 12, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,8 do 3,8,
- 3) nie stosuje się do zakazu określonego w:
 - a) art. 11 ust. 1 lit. a lub d rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 7 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 12,9,
 - b) art. 11 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,2,
 - c) art. 11 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009 lub ograniczeń określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,2,
- 4) postępuje z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub produktami pochodnymi bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 12–14, art.

- 25, art. 26, art. 28 lub art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 8 ust. 1, art. 9, art. 10 ust. 1 lub 3, art. 23 ust. 3 lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,7,
- 5) gromadzi, przewozi, identyfikuje lub znakuje produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 17 ust. 1 lit. a lub art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011, lub art. 90, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,8,
 - 6) nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub przesyłek tych produktów w dokumenty handlowe, świadectwa zdrowia lub deklaracje określonych w art. 21 ust. 2 akapit pierwszy lub ust. 3 akapit pierwszy lub art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 17 ust. 1 lit. b lub art. 31 rozporządzenia nr 142/2011, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,3,
 - 7) będąc obowiązany do prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, lub rejestru, o którym mowa w ust. 5 w sekcji 1 w rozdziale I załącznika VI do rozporządzenia nr 142/2011, nie prowadzi tych rejestrów lub prowadzi je niezgodnie z wymogami określonymi w tych przepisach, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,7,
 - 8) wprowadza do obrotu lub transportuje produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 31 ust. 1, art. 35 lub art. 36 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 21, art. 24 ust. 2–4, lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,1,
 - 9) wprowadza do obrotu lub stosuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozy organiczne lub polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 32 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 2,8,
 - 10) przywozi, dokonuje tranzytu lub wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 41 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 25 lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, lub objęte zakazem określonym w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,8,

- 11) wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 43 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, lub z przepisami zawartymi w sekcji E w rozdziale V załącznika IV do rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,5,
- 12) wysyła lub przewozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 48 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 1,5,
- 13) nie pieczętuje przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pieczętuje je niezgodnie z wymogami określonymi w art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,8,
- 14) przywozi i dokonuje tranzytu próbek badawczych i diagnostycznych bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 27 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,4,
- 15) przywozi i dokonuje tranzytu próbek handlowych i przedmiotów wystawowych bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 28 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,2,
- 16) dopuszcza do zanieczyszczenia mączką mięsno-kostną lub przetworzonym białkiem zwierzęcym paszy przeznaczonej dla zwierząt, w żywieniu których stosowanie takiej mączki mięsno-kostnej lub takiego przetworzonego białka zwierzęcego jest niedozwolone, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,2,
- 17) będąc posiadaczem:
 - a) zwierząt gospodarskich, nie stosuje się do zakazów lub nakazów określonych w decyzji, o której mowa w art. 93 ust. 1 lub 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8,1,
 - b) zwierząt gospodarskich, wbrew obowiązkowi określonemu w art. 93 ust. 2, nie informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał decyzję, o której mowa w art. 93 ust. 1, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,0,
 - c) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych, nie stosuje się do decyzji powiatowego lekarza weterynarii

dotyczącej tych produktów, o której mowa w art. 94 ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2,1 do 8,1,

18) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń wprowadzonych w przepisach wydanych na podstawie art. 96 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 0,3

– przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 99. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 97 i art. 98, nakłada, w drodze decyzji, powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii.

2. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 97 lub art. 98, wysokość kary pieniężnej, o której mowa w tych przepisach, ustala się, dokonując powiększenia o 25 % wysokość kary pieniężnej wymierzonej poprzednio za popełnienie takiego czynu.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 97 i art. 98, są uiszczane na rachunek bankowy odpowiednio właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii albo granicznego inspektoratu weterynarii w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Art. 100. Wymierzając kary pieniężne, o których mowa w art. 97 i art. 98, powiatowy lekarz weterynarii i graniczny lekarz weterynarii biorą pod uwagę:

- 1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń;
- 2) rodzaj działalności prowadzonej przez podmiot dopuszczający się naruszenia;
- 3) stopień zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego spowodowany stwierdzonym naruszeniem;
- 4) dotychczasową działalność podmiotu, w tym częstotliwość popełniania w przeszłości naruszenia tego samego rodzaju, co naruszenie, w następstwie którego ma być nałożona kara pieniężna;
- 5) stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia;
- 6) działania dobrowolnie podjęte przez podmiot, na który jest nakładana kara pieniężna, w celu uniknięcia skutków naruszenia.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach

Art. 101. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 883) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3c w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
- 2) w art. 15:
 - a) w ust. 2b wyrazy „działalność w zakresie chowu i hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „zakład akwakultury zgodnie z przepisami o zdrowiu”,
 - b) w ust. 2c wyrazy „działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb” zastępuje się wyrazami „zakładu akwakultury”.

Art. 102. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2d po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

„3b. Za wydanie zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna pobiera opłatę w wysokości kosztów poniesionych na zakup blankietu.

3c. Minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 14, art. 34, art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 37–39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 564) oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 21 tej ustawy.”;
- 2) w art. 2g w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 2d ust. 1–3b i art. 2e stosuje się odpowiednio.”;
- 3) w art. 3b w ust. 4 liczbę „26” zastępuje się liczbą „32”;
- 4) po art. 3i dodaje się art. 3j w brzmieniu:

„Art.3j. Minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić Komisję do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 14, art. 34, art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 37–39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 21 tej ustawy.”;

- 5) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kadencja organów izb lekarsko-weterynaryjnych trwa 4 lata. Organy te działają do czasu pierwszego posiedzenia nowo wybranych organów. Wyboru zastępcy rzecznika odpowiedzialności zawodowej dokonuje się na okres kadencji rzecznika odpowiedzialności zawodowej. Zastępca rzecznika odpowiedzialności zawodowej pełni funkcję do czasu wyboru nowego zastępcy rzecznika odpowiedzialności zawodowej.”;
- 6) w art. 17 w ust. 1a:
a) w pkt 3 po wyrazie „adres” dodaje się wyrazy „oraz adres do doręczeń”,
b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) adres poczty elektronicznej lub numer telefonu lekarza weterynarii, jeżeli posiada.”;
- 7) w art. 18:
a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Skreślenie lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej następuje w przypadku.”,
b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Skreślenie lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt:
1) 1, 4 i 5 – następuje na podstawie uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej;
2) 2, 3 i 6 – następuje na podstawie decyzji prezesa okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej.”;
- 8) w art. 26:
a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. W powiatach, w których liczba członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej przekracza 50 osób, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może utworzyć więcej niż jeden rejon wyborczy.”,
b) uchyla się ust. 6;
- 9) w art. 39 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:
„18) ustala koszt zakupu blankietu zaświadczenia, o którym mowa w art. 2d ust. 3b.”.

Art. 103. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226 i 232) w art. 21 w ust. 1 w pkt 155 wyrazy „art. 49 ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

(Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „art. 48 ust. 8 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 104. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2024 r. poz. 530) w art. 58 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) działania związane z zapobieganiem dalszemu rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, o których mowa w art. 29 ust. 4 pkt 23 ustawy z dnia..... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...), nakazane na podstawie art. 29 ust. 3 tej ustawy.”.

Art. 105. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2023 r. poz. 1082) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
- 2) w art. 8a:
 - a) w ust. 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
 - b) w ust. 19 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zwierząt podlegającej likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt.”;
- 3) w art. 8c w ust. 10 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zwierząt podlegającej likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt.”;
- 4) w art. 11:
 - a) w ust. 3 i 4 wyrazy „ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „z likwidacją chorób zwierząt podlegających likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt”;
 - b) w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „zakaźnych, o których mowa w art. 2 pkt 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.)”;
- 5) w art. 42aa w pkt 14 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „... o zdrowiu”.

Art. 106. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) „schronisku dla zwierząt” – rozumie się przez to zakład w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.¹⁸⁾), w którym są utrzymywane zwierzęta bezdomne, z wyłączeniem zwierząt gospodarskich.”;

2) po art. 11a dodaje się art. 11b i art. 11c w brzmieniu:

„Art. 11b. 1. Podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt jest obowiązany do zapewnienia utrzymywanym w nim zwierzętom opieki, w tym opieki weterynaryjnej, i właściwych warunków bytowania.

2. Zwierzętom utrzymywanym w schronisku dla zwierząt, w pomieszczeniach, kojcach lub klatkach, zapewnia się możliwość swobodnego poruszania się, ochronę przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi oraz stały dostęp do wody.

3. Podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt jest obowiązany do:

- 1) oznakowania utrzymywanych w nim psów i kotów;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej utrzymywanych w nim zwierząt.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, minimalne warunki utrzymywania psów i kotów w schroniskach dla zwierząt, zakres sprawowanej nad nimi opieki, w tym opieki weterynaryjnej, sposób ich oznakowania oraz szczegółowy zakres informacji, jakie są zawarte w dokumentacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2, mając na względzie zapewnienie tym zwierzętom opieki i właściwych warunków bytowania, kontroli stanu zdrowia tych zwierząt oraz profilaktyki chorób zakaźnych i pasożytniczych, możliwość identyfikacji tych zwierząt, ograniczenie rozmnażania się tych zwierząt oraz maksymalną liczbę zwierząt utrzymywanych w schronisku dla zwierząt.

Art. 11c. 1. Wprowadzanie pierwszego zwierzęcia do schroniska dla zwierząt jest możliwe wyłącznie po przeprowadzeniu kontroli przez powiatowego lekarza weterynarii w zakresie spełnienia wymagań określonych w ustawie i w przepisach wydanych na

¹⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

podstawie art. 11b ust. 4 potwierdzającej spełnianie tych wymagań w protokole z tej kontroli.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się na wniosek podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wniosku.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku stwierdzenia, że przy prowadzeniu schroniska dla zwierząt zostały naruszone wymagania określone w ustawie lub w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4, wydaje decyzję:

- 1) nakazującą usunięcie uchybień w określonym terminie lub
- 2) zakazującą wprowadzania zwierząt do schroniska dla zwierząt do czasu usunięcia uchybień.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku stwierdzenia, że:

- 1) pierwsze zwierzę zostało wprowadzone do schroniska dla zwierząt niezgodnie z wymaganiami określonymi w ustawie lub w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4,
- 2) podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt nie zastosuje się do nakazu lub zakazu określonego w decyzji, o której mowa w ust. 3

– wydaje decyzję zakazującą prowadzenia schroniska dla zwierząt i skreśla podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt z rejestru, o którym mowa w art. 56 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia..... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

5. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia schroniska dla zwierząt, o której mowa w ust. 4, Głównego Lekarza Weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

3) w art. 12g:

- a) w ust. 1 po wyrazie „weterynarii” skreśla się wyrazy „w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu”,
- b) w ust. 2 wyrazy „po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75), i na podstawie wyników badania poubojowego, określa” zastępuje się wyrazami „określa na podstawie wyników badania poubojowego”;

- 4) w art. 12h w ust. 1 wyrazy „(WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200)” zastępuje się wyrazami „Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.¹⁹⁾)”;
- 5) w art. 12j w pkt 6 wyrazy „Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz. Urz. UE L 189 z 20.07.2007, str. 1) oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym

¹⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.²⁰⁾”;

- 6) w art. 33 w ust. 2 wyrazy „obowiązkowi zwalczania na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt”;
- 7) w art. 33b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „zwalczanie chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „likwidację chorób”,
 - c) w ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do odszkodowania, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 46 ust. 2 i 3, art. 47 i art. 48 ust. 1, 4–6, 9 i 10 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.) oraz przepisy wydane na podstawie art. 49 tej ustawy.”;
- 8) w art. 34 w ust. 4 w pkt 1 w lit. c wyrazy „art. 44 ust. 1 pkt 4, art. 48b ust. 1 i 3 oraz art. 57e ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „art. 26 ust. 2 pkt 3 oraz art. 37 ust. 1 i 3 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt”.

Art. 107. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485) w art. 10 w ust. 5a oraz w art. 29 w ust. 1 w pkt 8 i w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.

Art. 108. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201, z późn. zm.²¹⁾) w art. 4 w pkt 22 lit. o otrzymuje brzmienie:

„o) ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...),”.

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 29.10.2018, str. 37, Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 59, Dz. Urz. UE L 87 z 23.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 402 z 01.12.2020, str. 23, Dz. Urz. UE L 439 z 29.12.2020, str. 32, Dz. Urz. UE L 7 z 11.01.2021, str. 53, Dz. Urz. UE L 60 z 22.02.2021, str. 24, Dz. Urz. UE L 133 z 20.04.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 03.05.2021, str. 1 i 5, Dz. Urz. UE L 204 z 10.06.2021, str. 47, Dz. Urz. UE L 222 z 22.06.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 318 z 09.09.2021, str. 5, Dz. Urz. UE L 334 z 22.09.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 25.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 187 z 14.07.2022, str. 60, Dz. Urz. UE L 321 z 15.12.2022, str. 74, Dz. Urz. UE L 29 z 01.02.2023, str. 6, Dz. Urz. UE L 171 z 06.07.2023, str. 43, Dz. Urz. UE L 204 z 17.08.2023, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 214 z 31.08.2023, str. 232–234.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 760, 919, 1123, 1193, 1195, 1523 i 1720.

Art. 109. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605, 650, 1859 i 1938) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 69:
 - a) w ust. 1 w pkt 1 w lit. b wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. 1570)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz z 2024 r. poz.)”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”;
- 2) w art. 72 w ust. 7 w pkt 4 wyrazy „pkt 40 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „pkt 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 i poz.)”.

Art. 110. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku stwierdzenia, że prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług weterynaryjnych w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt stwarza zagrożenie epidemiologiczne powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie tej działalności i nakazuje niezwłoczne usunięcie uchybień, zawiadamiając o tym właściwą okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną.

1b. Jeżeli uchybienie, o którym mowa w ust. 1a, nie zostanie usunięte w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 1a, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może skreślić zakład leczniczy dla zwierząt z ewidencji.”.

Art. 111. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

- „5) zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej.”;
- 2) w art. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) dystrybutor – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną, z miejscem zamieszkania albo siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadzającą w celu używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej;”
- b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) prawodawstwo weterynaryjne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, w tym przepisy o kontrolach urzędowych w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w tym zwłaszcza przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, zdrowiu zwierząt, a także o ochronie zwierząt;”
- c) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5–8 w brzmieniu:
- „5) wprowadzenie do obrotu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – przekazanie, nieodpłatnie albo za opłatą, po raz pierwszy wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej w celu używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) wprowadzenie do używania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – pierwsze udostępnienie użytkownikowi, nieodpłatnie albo za opłatą, wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej w celu używania zgodnie z przewidzianym zastosowaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej – wyrób przeznaczony do badań wykonywanych na potrzeby Inspekcji Weterynaryjnej, będący:
- a) testem do diagnostyki in vitro stosowanym w zakresie diagnostyki chorób zakaźnych zwierząt, w tym zoonoz, oraz pozostałości substancji niedozwolonych, a także zanieczyszczeń biologicznych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego,

- b) pojemnikiem na próbki typu próżniowego lub innym przeznaczonym przez wytwórcę do bezpośredniego przechowywania oraz konserwacji próbek pochodzących od zwierząt do badania diagnostycznego in vitro,
 - c) sprzętem laboratoryjnym ogólnego stosowania, jeżeli ze względu na jego właściwości jest on specjalnie przeznaczony przez wytwórcę do badań diagnostycznych in vitro;
- 8) wytwórca – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną odpowiedzialną za projektowanie, wytwarzanie, pakowanie i oznakowanie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej przed wprowadzeniem go do obrotu niezależnie od tego, czy powyższe czynności wykonuje ona sama czy w jej imieniu osoba trzecia.”;
- 3) w art. 3 w ust. 2:
- a) w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:
 - „d) kontroli wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, mającej na celu ustalenie, czy wprowadzone do obrotu lub używania wyroby znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1,”
 - b) w pkt 5:
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) przemieszczaniem zwierząt, wprowadzaniem do obrotu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego....,”
 - w lit. d skreśla się wyrazy „i jaj wylęgowych drobiu”,
 - lit. i otrzymuje brzmienie:
 - „i) przestrzeganiem wymogów dotyczących zdrowia zwierząt w zakładach, w których są utrzymywane zwierzęta;”
 - c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) prowadzenie kontroli urzędowych, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;”;
- 4) w art. 4 w ust. 1 wyrazy „lekarsko-weterynaryjnego” zastępuje się wyrazami „lekarzy weterynarii”;
- 5) w art. 8a:
- a) w pkt 1 po wyrazach „art. 15i ust. 3” dodaje się wyrazy „, art. 24a, art. 24b”,

- b) w pkt 2 po wyrazach „art. 15i ust. 3” dodaje się wyrazy „, art. 24a, art. 24b”;
- 6) w art. 12 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) prowadzenie kontroli urzędowych określonych w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872 oraz z 2024 r. poz. ...);”;
- 7) w art. 13:
- a) w ust. 1:
- w pkt 4 wyrazy „z Międzynarodowym Urzędem do Spraw Epizootii” zastępuje się wyrazami „ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (WOAH)”;
 - po pkt 11b dodaje się pkt 11c w brzmieniu:
„11c) jest punktem kontaktowym w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiającego przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych (rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC) (Dz. Urz. UE L 261 z 14.10.2019, str. 37, z późn. zm.²²⁾), w odniesieniu do systemu ADIS w rozumieniu art. 2 pkt 29 tego rozporządzenia;”;
- b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:
„1d. Realizując zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.²³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429”.”;
- c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Główny Lekarz Weterynarii:
- 1) na bieżąco informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o wszelkich działaniach, decyzjach i ustaleniach związanych ze zwalczaniem chorób

²²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 303 z 25.11.2019, str. 37 oraz Dz. Urz. UE L 109 z 30.03.2021, str. 60.

²³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

zwierząt, w szczególności o przedkładaniu Komisji Europejskiej projektów programów likwidacji chorób do zatwierdzenia i ich zatwierdzeniu, o wnioskowaniu o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby, o zawarciu umowy o udzielenie dotacji, o której mowa w ust. 2.1 akapit 5 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 2187/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1), a także efektach współpracy ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (WOAH), związanej z realizacją koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.²⁴⁾);

- 2) składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa:
 - a) do dnia 31 lipca, za pierwsze półrocze danego roku i do dnia 31 stycznia za drugie półrocze – sprawozdanie ze współpracy z Komisją Europejską w zakresie zdrowia zwierząt,
 - b) do dnia 30 czerwca – sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym,
 - c) na bieżąco – sprawozdanie z głównych wyników przeprowadzonych ćwiczeń symulacyjnych związanych z planami gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 3) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa kopię sprawozdań, o których mowa w art. 34 rozporządzenia 2016/429.”;

8) uchyla się art. 14c;

²⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 10, Dz. Urz. UE L 192 z 31.07.2023, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 24.

- 9) uchyla się art. 15c–15e;
- 10) w art. 15i w ust. 4 skreśla się wyrazy „(Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.²⁵⁾)”;
- 11) w art. 16 w ust. 1 w pkt 1:
 - a) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) badania przemieszczanych zwierząt, zwierząt przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia lub informowania o możliwości przemieszczania świń w przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 5 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815 oraz ...),”
 - b) lit. m otrzymuje brzmienie:

„m) prowadzenia kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt,”
- 12) w art. 17 w pkt 8a skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1565)”;
- 13) uchyla się art. 18a;
- 14) w art. 21 w ust. 2 wyrazy „nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. o ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,” zastępuje się wyrazami „w zakresie ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych”;
- 15) po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21b. Podmiot, któremu zostały dostarczone zwierzęta, produkty lub czynniki chorobotwórcze, zgłasza niezwłocznie dostarczenie tych zwierząt, produktów lub czynników chorobotwórczych powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce ich dostarczenia.”;
- 16) po art. 24 dodaje się art. 24a–24d w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów przeprowadzane lub wykonywane w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane lub wykonywane wyłącznie w zatwierdzonych

²⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach, jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia takich pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów.

2. Zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium dokonuje Główny Lekarz Weterynarii, na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić badania i inne czynności określone w ust. 1, jeżeli pomieszczenie, obiekt lub laboratorium, a także osoby przeprowadzające takie badania i wykonujące takie czynności spełniają wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24c.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) określenie rodzaju i zakresu przeprowadzanych badań lub wykonywanych czynności;
- 3) określenie lokalizacji pomieszczenia, obiektu lub laboratorium, w których mają być przeprowadzane badania lub wykonywane czynności.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się opinię o spełnianiu wymagań niezbędnych do zatwierdzenia określonych w ust. 2, wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub wniosek dotyczy zatwierdzenia takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub jego pomieszczenia lub obiektu – wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”, lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

5. Główny Lekarz Weterynarii w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku i opinii, o których mowa w ust. 2 i 4, przeprowadza kontrolę w pomieszczeniu, obiekcie lub laboratorium.

6. Główny Lekarz Weterynarii po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 5, w drodze decyzji:

- 1) zatwierdza pomieszczenie, obiekt lub laboratorium po stwierdzeniu spełnienia wymagań niezbędnych do zatwierdzenia określonych w ust. 2;

2) odmawia zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium po stwierdzeniu, że nie są spełnione wymagania niezbędne do zatwierdzenia określone w ust. 2.

7. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz podręczników badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (WOAH) dotyczących prac z żywymi czynnikami chorobotwórczych w laboratoriach oraz pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.

Art. 24b. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań określonych w art. 24a ust. 2 Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję nakazującą usunięcie stwierdzonych naruszeń w określonym terminie.

2. W przypadku niezastosowania się do nakazu zawartego w decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie pomieszczenia, obiektu lub laboratorium.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 24c. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, o których mowa w art. 24a ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny być spełnione przez pomieszczenia, obiekty lub laboratoria, a także osoby przeprowadzające badania i wykonujące inne czynności określone w art. 24a ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego i ochrony zdrowia publicznego.

Art. 24d. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów oraz informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”;

17) w art. 25 w ust. 6 wyrazy „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”” zastępuje się wyrazem „EFTA”;

18) w art. 25a:

a) w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie „przeprowadzonych” dodaje się wyrazy „nie wcześniej niż”;

b) w ust. 6 w pkt 2:

- w lit. c wyrazy „76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „25h ust. 1”,
 - w lit. e wyrazy „51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „12 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”;
- 19) w art. 25e w ust. 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „zdrowiu zwierząt”;
- 20) w art. 25f:
- a) w ust. 3, w ust. 4 w pkt 2, w ust. 6 i w ust. 8 w pkt 2 w lit. a użyte w różnych przypadkach wyrazy „badania biegłości” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „badania biegłości lub międzylaboratoryjne badania porównawcze”,
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Laboratorium wpisane do rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w ust. 6, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”,
 - c) w ust. 8 w pkt 2 w lit. b wyrazy „51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „12 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt”;
- 21) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro
stosowanych w medycynie weterynaryjnej

Art. 25h. 1. Do obrotu i używania może być wprowadzony wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej, który uzyskał pozytywną opinię Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego i został wpisany do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, który prowadzi Główny Lekarz Weterynarii.

2. Podmiot jest obowiązany wystąpić do Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego, jeżeli zamierza:

- 1) wprowadzić do obrotu wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej – z wnioskiem o wydanie opinii o tym wyrobie;
- 2) przedłużyć ważność wpisu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej w wykazie, o którym mowa w ust. 1 – z wnioskiem o wydanie opinii o przedłużeniu ważności wpisu wyrobu w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej;
- 3) dokonać zmiany w opinii dotyczącej zmian parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – z wnioskiem o wydanie opinii o planowanej zmianie.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 2, składa się w terminie nie później niż na 60 dni przed:

- 1) planowanym wprowadzeniem do obrotu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) upływem terminu ważności wpisu w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2;
- 3) planowaną zmianą parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę wytwórcy, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres;

- 2) imię i nazwisko albo nazwę dystrybutora, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres;
- 3) nazwę handlową wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz nazwy handlowe, pod którymi wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA;
- 4) nazwę techniczno-medyczną wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej;
- 5) przeznaczenie oraz ograniczenia w używaniu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej;
- 6) wzory opakowań wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej i dołączane do tego wyrobu wzory ulotek w języku polskim.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) dokumentację wytwórcy dotyczącą sposobu i metodyki wykonywania badań przy użyciu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej;
- 2) egzemplarz wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej.

6. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy wydaje opinie, o których mowa w ust. 2, w terminie 60 dni od dnia złożenia odpowiedniego wniosku wraz z dokumentacją wytwórcy i egzemplarzem wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej.

7. Wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, następuje na podstawie weryfikacji dokumentacji wytwórcy, o której mowa w ust. 5 pkt 1, i w wyniku badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, albo na podstawie weryfikacji dokumentacji wytwórcy, o której mowa w ust. 5 pkt 1.

8. Opinie, o których mowa w ust. 2, są wydawane na okres 5 lat.

9. Za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, i przeprowadzenie badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej są pobierane opłaty, które stanowią dochód Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, oraz przeprowadzenie badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, uwzględniając zakres czynności oraz badań, jakie powinny być wykonane do wydania tych opinii, oraz aby łączna wysokość pobranych opłat nie przekraczała ośmiokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego w danym roku na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu.

Art. 25i. 1. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy przekazuje pozytywne opinie, o których mowa w art. 25h ust. 2, Głównemu Lekarzowi Weterynarii wraz z kopią wniosku o wydanie danej opinii. Opinie te stanowią podstawę wpisu wyrobu do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej.

2. Wykaz wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej zawiera dane, o których mowa w art. 25h ust. 4 pkt 1 i 3–5, oraz termin ważności opinii wydanej przez Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy.

3. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia wykaz wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

Art. 25j. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, może, w drodze decyzji, zezwolić na wprowadzenie do używania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, bez konieczności spełnienia wymagań, o których mowa w art. 25h ust. 1 i 2, jeżeli jego zastosowanie jest konieczne z uwagi na ważny interes publiczny lub niezbędne do ratowania życia lub zdrowia zwierząt.”;

22) w art. 30 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”;

23) w art. 31 w ust. 1:

a) w pkt 1 wyraz „handlu” zastępuje się wyrazem „przemieszczania”;

b) w pkt 6 w lit. f skreśla się wyrazy „, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych”;

c) w pkt 8 w lit. c skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 872)”;

- d) w pkt 11 wyrazy „art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „art. 30 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt”,
 - e) w pkt 13 w lit. a wyraz „niedozwolonych” zastępuje się wyrazami „zakazanych lub niedopuszczonych”;
- 24) po art. 37a dodaje się art. 37b w brzmieniu:
- „Art. 37b. Kto wykonuje badania i inne czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym bez zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24a, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.
- Art. 112.** W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w tytule ustawy ogólne określenie przedmiotu ustawy otrzymuje brzmienie:

„o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”;
 - 2) w odnośniku nr 1 do ustawy:
 - a) w pkt 1 uchyla się lit. a–e, g, j–n oraz r–zc,
 - b) w pkt 2 uchyla się lit. a, d, f, g oraz i;
 - 3) w art. 1:
 - a) uchyla się pkt 1 i 2,
 - b) w pkt 3 uchyla się lit. a, c oraz d;
 - 4) w art. 2:
 - a) uchyla się pkt 1–2,
 - b) uchyla się pkt 3a–5,
 - c) w pkt 6 skreśla się wyrazy „ , a w przypadku działalności w zakresie określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009”,
 - d) uchyla się pkt 6a–11,
 - e) uchyla się pkt 12 i 12a,

- f) w pkt 13 skreśla się wyrazy „ , , a w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych oraz nawozów organicznych i polepszaczy gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009”;
- g) uchyla się pkt 14–37,
- h) uchyla się pkt 40–44;
- 5) w art. 3 uchyla się ust. 2;
- 6) uchyla się art. 3a–14;
- 7) w art. 15 uchyla się ust. 1 i 2;
- 8) uchyla się art. 18–19;
- 9) w art. 20 uchyla się ust. 1 i 5;
- 10) uchyla się art. 21;
- 11) w art. 22 uchyla się ust. 1 i 2;
- 12) uchyla się art. 23–24;
- 13) w art. 24b w ust. 2 wyrazy „2017/625” zastępuje się wyrazami „Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.²⁶⁾”;
- 14) po art. 24f dodaje się art. 24fa w brzmieniu:
 - „Art. 24fa. Lekarzami weterynarii upoważnionymi do przeprowadzania szczepienia przeciwko wściekliźnie zgodnie z załącznikiem III ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 576/2013

²⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

są lekarze weterynarii, o których mowa w art. 45 ust. 3 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).”;

15) w art. 24i:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii jest organem właściwym do wydawania dokumentów określonych w art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1739/2005.”,

b) w ust. 3 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,

c) uchyla się ust. 4;

16) w art. 24j:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, niezwłocznie informuje Głównego Lekarza Weterynarii o wydaniu dokumentów określonych w art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1739/2005.”,

c) w ust. 3 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,

d) w ust. 4:

– w pkt 1 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,

– uchyla się pkt 2;

17) uchyla się art. 25;

18) uchyla się art. 26a–42;

19) w art. 43:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,

b) uchyla się ust. 1a–4;

20) uchyla się art. 43a–46b;

21) uchyla się art. 47–52c;

22) w art. 54:

a) uchyla się ust. 1–10,

b) w ust. 11 uchyla się:

– wprowadzenie do wyliczenia,

– część wspólną punktów;

23) uchyla się art. 55 i art. 56;

24) w art. 57 uchyla się ust. 1–8a;

- 25) uchyla się art. 57b–57h;
- 26) w art. 58:
 - a) uchyla się ust. 1,
 - b) w ust. 3 uchyla się pkt 1;
- 27) uchyla się art. 59–62;
- 28) uchyla się art. 76a–76c;
- 29) w art. 77 uchyla się:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia,
 - b) pkt 1–5 oraz 7,
 - c) część wspólną punktów;
- 30) uchyla się art. 77a i art. 78;
- 31) uchyla się art. 81;
- 32) w art. 85:
 - a) w ust. 1:
 - uchyla się pkt 1,
 - uchyla się pkt 2,
 - uchyla się pkt 2b i 3,
 - uchyla się pkt 4a–6,
 - b) w ust. 1a uchyla się pkt 1,
 - c) uchyla się ust. 1b;
- 33) uchyla się rozdział 10a;
- 34) uchyla się art. 89 i art. 91;
- 35) uchyla się art. 93 i art. 94.

Art. 113. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 2 uchyla się lit. a, b oraz d;
- 2) w art. 9:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) spełniają wymagania dotyczące zdrowia zwierząt określone w przepisach o zdrowiu zwierząt oraz w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu

hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym w zakresie, w jakim dotyczą one zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność;”;

- b) uchyla się ust. 2, 3 i 4;
- 3) uchyla się art. 10;
- 4) w art. 16:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niedopuszczalne jest podawanie zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancji zakazanych lub niedopuszczonych, o których mowa w:

 - 1) rozdziale 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym oraz o substancjach o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz z 2024 r. poz. ...);
 - 2) tabeli 2 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach

spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2010, str. 1, z późn. zm.²⁷⁾);

- 3) art. 2 lit. b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2090 z dnia 19 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia niezgodności z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych w weterynaryjnych produktach leczniczych lub jako dodatki paszowe bądź z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości zakazanych lub niedopuszczonych substancji farmakologicznie czynnych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 28, z późn. zm.²⁸⁾).”

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Niedopuszczalne jest pozyskiwanie produktów pochodzenia zwierzęcego od zwierząt lub ze zwierząt, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność substancji określonych w ust. 1.”

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

²⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 223 z 25.08.2010, str. 37 i 39, Dz. Urz. UE L 224 z 26.08.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 266 z 09.10.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 269 z 13.10.2010, str. 5, Dz. Urz. UE L 293 z 11.11.2010, str. 72, Dz. Urz. UE L 100 z 14.04.2011, str. 26 i 28, Dz. Urz. UE L 30 z 02.02.2012, str. 1, 4 i 6, Dz. Urz. UE L 36 z 09.02.2012, str. 25, Dz. Urz. UE L 40 z 14.02.2012, str. 2 i 4, Dz. Urz. UE L 71 z 09.03.2012, str. 37 i 40, Dz. Urz. UE L 75 z 15.03.2012, str. 7 i 10, Dz. Urz. UE L 134 z 24.05.2012, str. 10, Dz. Urz. UE L 143 z 02.06.2012, str. 2, Dz. Urz. UE L 336 z 08.12.2012, str. 14, Dz. Urz. UE L 338 z 12.12.2012, str. 20, Dz. Urz. UE L 340 z 13.12.2012, str. 35, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 21, Dz. Urz. UE L 38 z 09.02.2013, str. 11 i 14, Dz. Urz. UE L 118 z 30.04.2013, str. 17, Dz. Urz. UE L 121 z 03.05.2013, str. 42, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2013, str. 4, Dz. Urz. UE L 288 z 30.10.2013, str. 60 i 63, Dz. Urz. UE L 322 z 03.12.2013, str. 21, Dz. Urz. UE L 8 z 11.01.2014, str. 18 i 20, Dz. Urz. UE L 62 z 04.03.2014, str. 8 i 10, Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 180 z 20.06.2014, str. 5 i 8, Dz. Urz. UE L 182 z 21.06.2014, str. 11, 14 i 17, Dz. Urz. UE L 272 z 13.09.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 346 z 02.12.2014, str. 23, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 103, Dz. Urz. UE L 369 z 24.12.2014, str. 65, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2015, str. 7, 10, 13 i 16, Dz. Urz. UE L 66 z 11.03.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2015, str. 18, Dz. Urz. UE L 175 z 04.07.2015, str. 5, 8 i 11, Dz. Urz. UE L 200 z 30.07.2015, str. 11, Dz. Urz. UE L 231 z 04.09.2015, str. 7 i 10, Dz. Urz. UE L 265 z 10.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 25 z 02.02.2016, str. 44, Dz. Urz. UE L 58 z 04.03.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 99 z 15.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 125 z 13.05.2016, str. 6, Dz. Urz. UE L 148 z 04.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 235 z 01.09.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 280 z 18.10.2016, str. 22, Dz. Urz. UE L 318 z 24.11.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 320 z 26.11.2016, str. 29, Dz. Urz. UE L 32 z 07.02.2017, str. 17, Dz. Urz. UE L 237 z 15.09.2017, str. 67 i 69, Dz. Urz. UE L 87 z 03.04.2018, str. 9, Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 122 z 17.05.2018, str. 5 i 8, Dz. Urz. UE L 194 z 31.07.2018, str. 41, Dz. Urz. UE L 316 z 13.12.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 39 z 11.02.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 290 z 11.11.2019, str. 8, Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2020, str. 2 i 5, Dz. Urz. UE L 379 z 13.11.2020, str. 44, Dz. Urz. UE L 384, z 17.11.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 131 z 16.04.2021, str. 120, Dz. Urz. UE L 186 z 27.05.2021, str. 32, Dz. Urz. UE L 117 z 19.04.2022, str. 29, Dz. Urz. UE L 67 z 03.03.2023, str. 38, Dz. Urz. UE L 134 z 22.05.2023, str. 36, Dz. Urz. UE L 2023/2194 z 20.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2203 z 23.10.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/859 z 19.03.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/860.

²⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 251 z 29.09.2022, str. 4.

„3. W celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, prowadzi się kontrole urzędowe, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczące pozostałości następujących substancji:

- 1) substancji zakazanych lub niedopuszczonych określonych w ust. 1;
 - 2) substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych jako weterynaryjne produkty lecznicze lub jako dodatki paszowe do stosowania u zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność;
 - 3) substancji zanieczyszczających wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2023/915 z dnia 25 kwietnia 2023 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów niektórych zanieczyszczeń w żywności oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 (Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 103, z późn. zm.²⁹⁾) oraz załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 124/2009 z dnia 10 lutego 2009 r. ustalającego maksymalne zawartości w żywności kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego tymi substancjami pasz, dla których nie są one przeznaczone (Dz. Urz. UE L 40 z 11.02.2009, str. 7, z późn. zm.³⁰⁾);
 - 4) pestycydów;
 - 5) skażeń promieniotwórczych.”
- d) w ust. 4 wyraz „nieodzwolonych” zastępuje się wyrazami „określonych w ust. 3”,
- e) uchyla się ust. 5;
- 5) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy podmiot prowadzi produkcję podstawową produktów pochodzenia zwierzęcego, która podlega rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, i jest prowadzona w zakładzie podlegającym zarejestrowaniu lub zatwierdzeniu zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt, to działalność taka nie podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, z wyłączeniem produkcji podstawowej polegającej na utrzymywaniu drobiu w celu pozyskiwania jaj konsumpcyjnych przeznaczonych do wprowadzenia na rynek.”;

- 6) art. 21d otrzymuje brzmienie:

²⁹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 184 z 21.07.2023, str. 21.

³⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 109 z 07.04.2020, str. 1.

„Art. 21d. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub dokonujące pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, po otrzymaniu od powiatowego lekarza weterynarii informacji, że jest planowana kontrola wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, informują powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności o planowanym wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa.

2. Informacja o planowanym wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa:

- 1) jest przekazywana powiatowemu lekarzowi weterynarii do czasu rozpoczęcia przez niego kontroli, nie później niż do wypłynięcia statku rybackiego na połów;
- 2) zawiera:
 - a) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu, o którym mowa w ust. 1,
 - b) czas i miejsce planowanego wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa.”;
- 7) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje zgodnie z ust. 9 akapit pierwszy tiret pierwsze załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113, z późn. zm.³¹⁾).”;

- 8) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Kto:

- 1) podaje zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancje zakazane lub niedopuszczone określone w art. 16 ust. 1, z wyłączeniem substancji o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym, podanych w celu leczniczym lub zootechnicznym,

³¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 268 z 22.10.2019, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 141 z 20.05.2022, str. 15.

- 2) wykorzystuje zwierzęta, którym podawano substancje zakazane lub niedopuszczone określone w art. 16 ust. 1, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem zwierząt, o których mowa w art. 16 ust. 2,
- 3) wykorzystuje zwierzęta, którym podawano produkty lecznicze, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przed upływem okresu karencji określonego dla tych produktów leczniczych

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

2. Kto:

- 1) poddaje ubojowi zwierzęta poza rzeźnią, wbrew przepisom art. 17,
- 2) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego lub żywność, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w sposób niezgodny z rodzajem działalności określonej dla danego podmiotu w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii,
- 3) wywozi produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich środkami transportu, na które nie nałożono plomb w sposób określony w art. 9a,
- 4) usuwa lub niszczy plomby, o których mowa w art. 9a, nie będąc do tego uprawnionym

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

9) w art. 26 w ust. 1 pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) nie spełnia wymagań dotyczących sposobu postępowania w przypadku stwierdzenia obecności pozostałości substancji określonych w art. 16 ust. 3 u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego,”;

10) w art. 36 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ilekcio w przepisach wdrazających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub ustawach dotyczących zdrowia zwierząt, wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym oraz zdrowia lub życia człowieka w zakresie weterynarii jest mowa o:”.

Art. 114. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111) w załączniku do ustawy w części III w ust. 44 w kolumnie czwartej:

- 1) w pkt 15 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróźnym oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz z 2024 r. poz.);
- 2) w pkt 16 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróźnym oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”.

Art. 115. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wprowadzenia nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakazu dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...), jeżeli jest to niezbędne ze względu na rodzaj i skalę zagrożenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek wojewody, może przekazać do jego dyspozycji doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej lub funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem ich użycia do odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich na określonych obszarach.”;
- 2) w art. 25b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli w sytuacji kryzysowej użycie innych sił i środków jest niemożliwe lub może okazać się niewystarczające, Minister Obrony Narodowej, na wniosek wojewody, może przekazać do jego dyspozycji doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z żołnierzy, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem użycia ich do odstrzału, o którym mowa w art. 29 ust. 4 pkt 12 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt, wprowadzonego na podstawie art. 29 ust. 3 tej ustawy, zwierząt dzikich na określonych obszarach.”;
- 3) w art. 25c w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „... o zdrowiu zwierząt”.

Art. 116. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2024 r. poz. 105) w art. 36 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 117. W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1199) w art. 10a w ust. 6 w pkt 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.

Art. 118. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 465) w art. 17 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.

Art. 119. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) w art. 62 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”;

Art. 120. W ustawie z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 36) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.³²⁾)”;

b) uchyla się pkt 3;

2) w art. 5 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

³²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

- „c) prowadzenia szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich przez podmioty, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia takich szkoleń;”;
- 3) w art. 28 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
- 4) w art. 29 w ust. 2:
- a) we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”,
- b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) prowadzi zakład, w którym:
- a) jest pozyskiwane, produkowane, przetwarzane i przechowywane nasienie lub
- b) jest przechowywane nasienie, lub
- c) są pozyskiwane, produkowane lub przechowywane komórki jajowe lub zarodki
- zarejestrowany zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt lub”;
- 5) w art. 30 w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:
- „c) u podmiotów prowadzących zakład, w którym jest pozyskiwane, produkowane, przetwarzane i przechowywane nasienie zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, lub w którym jest przechowywane nasienie tych zwierząt, zarejestrowany zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt;”;
- 6) w art. 34 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
- „6) prowadzenie banku genów w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych dla zwierząt gospodarskich.”.

Art. 121. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589) w art. 27 w pkt 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących

podróżnym oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz z 2024 r. poz. ...)”.

Art. 122. W ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550) w art. 9 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. 1570)” zastępuje się wyrazami „art. 56 pkt 2 lit. a ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 123. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o Centralnym Azylu dla Zwierząt (Dz. U. poz. 2375) w art. 13 w ust. 1 oraz w art. 14 w ust. 5 w pkt 2 skreśla się wyrazy „oraz zwalczania chorób zwierząt”.

Art. 124. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Agencja:

- 1) zapewnia lekarzom weterynarii, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 i), dostęp do komputerowej bazy danych oraz umożliwia tym lekarzom edycję informacji o zgłoszonym zamiarze przemieszczenia świni;
- 2) umożliwia organom Inspekcji Weterynaryjnej edycję informacji o zgłoszonym zamiarze przemieszczenia świni.”;

2) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Posiadacz świni może zgłosić za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa powiatowemu lekarzowi weterynarii lub lekarzowi weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwemu ze względu na miejsce położenia siedziby stada posiadacza świni, zamiar przemieszczenia tej świni do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 4 dni przed planowanym dniem jej przemieszczenia.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się wyłącznie w odniesieniu do przemieszczenia świni do innej siedziby stada lub do rzeźni położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 74 nie stosuje się.

4. Agencja przekazuje niezwłocznie za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informację o zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, powiatowemu lekarzowi weterynarii lub lekarzowi weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwym ze względu na miejsce położenia siedziby stada posiadacza świni.

5. Jeżeli wymagania, o których mowa w art. 143 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429 oraz w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiającym środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń i uchylającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 (Dz. Urz. UE L 79 z 17.03.2023, str. 65, z późn. zm.³³⁾), są spełnione, powiatowy lekarz weterynarii lub lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, informują posiadacza świni, który zgłosił zamiar przemieszczenia tej świni, o możliwości jej przemieszczenia, a jeżeli te wymagania nie są spełnione – informują tego posiadacza, że tej świni nie można przemieścić.

6. Informację o możliwości przemieszczenia świni przekazuje się posiadaczowi świni, który zgłosił zamiar przemieszczenia tej świni, oraz podmiotowi, do którego siedziby stada albo rzeźni ta świnia ma zostać przemieszczona, za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

7. Świnie, której zamiar przemieszczenia został zgłoszony zgodnie z ust. 1, przemieszcza się do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 48 godzin od daty i godziny zamieszczenia informacji o możliwości przemieszczenia tej świni zarejestrowanych w komputerowej bazie danych. Przepisu art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się.

³³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 105 z 20.04.2023, str. 9, Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 126 z 12.05.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 128 z 15.05.2023, str. 11, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2023, str. 14, Dz. Urz. UE L 161 z 27.06.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 170 z 05.07.2023, str. 3, Dz. Urz. UE L 182 z 19.07.2023, str. 150, Dz. Urz. UE L 195 z 03.08.2023, str. 4, Dz. Urz. UE L 206 z 21.08.2023, str. 10, Dz. Urz. UE L 216 z 01.09.2023, str. 39, Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 27, Dz. Urz. UE L 2023/2396 z 03.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2213 z 18.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2421 z 25.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2469 z 03.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2708 z 29.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2894 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/413 z 26.01.2024, Dz. Urz. UE L 2024/483 z 06.02.2024, Dz. Urz. UE L 2024/760 z 26.02.2024, Dz. Urz. UE L 2024/808 z 01.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/870 z 14.03.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/968 z 22.03.2024.

8. Posiadacz świni lub podmiot prowadzący rzeźnię, do których odpowiednio siedziby stada lub rzeźni została przemieszczona świnia objęta zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia przemieszczenia tej świni, potwierdzają za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przemieszczenie tej świni do tej siedziby stada lub tej rzeźni.

9. W przypadku przekazania przez powiatowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, informacji o braku możliwości przemieszczenia świni zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za bezskuteczne.

10. W sytuacjach wyjątkowych, niewynikających z przyczyn leżących odpowiednio po stronie dokonującego zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, lub Agencji, a które to sytuacje uniemożliwiają złożenie, przyjęcie lub przetworzenie tego zgłoszenia oraz przekazanie informacji o możliwości przemieszczenia świni lub braku tej możliwości, to zgłoszenie uznaje się za bezskuteczne. Przepisu art. 45 ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”;

- 3) w art. 56 w ust. 1 w pkt 21 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 22 i 23 w brzmieniu:
„22) będąc posiadaczem świni, który po dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w art. 29a ust. 1, przemieścił tę świnię mimo otrzymania od powiatowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, informacji, że tej świni nie można przemieścić,
23) będąc obowiązany do wykonania czynności, o których mowa w art. 29a ust. 8, nie wykonuje tych czynności zgodnie z tym przepisem”.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i dostosowujące i przepis końcowy

Art. 125. Do spraw objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 112 i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy objęte tymi postępowaniami, z tym że w odniesieniu do:

- 1) zwierząt domowych towarzyszących podróżnym przemieszczanym w celach niehandlowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 112, oraz stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, o których mowa w tej ustawie, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 112;

- 2) zwierząt cyrkowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 112, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 112 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 126. Decyzje wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 112 zachowują moc przez okres na jaki zostały wydane. Do uchylecia lub zmiany tych decyzji oraz wznowienia postępowania w sprawach objętych tymi decyzjami stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy rozstrzygane tymi decyzjami.

Art. 127. 1. Rozporządzenia wydane na podstawie art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 112 zachowują moc do czasu ich uchylecia i mogą być zmieniane w tym czasie na podstawie art. 28 ust. 1 i art. 29 ust. 3 niniejszej ustawy.

2. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 odpowiednio powiatowy lekarz weterynarii albo wojewoda uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, które wydał.

Art. 128. Plany gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt opracowane na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 112 zachowują moc przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 129. 1. Programy wprowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części na podstawie art. 57 ust. 3 i 7 ustawy zmienianej w art. 112:

- 1) zachowują moc do dnia, w którym upływa okres, na jaki zostały wprowadzone;
- 2) mogą być zmieniane na podstawie niniejszego przepisu.

2. Do zmian programów wprowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części na podstawie art. 57 ust. 3 i 7 ustawy zmienianej w art. 112 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 130. 1. Nasienie bydła pozyskane przed dniem 1 maja 2004 r., które zostało dopuszczone do przechowywania i umieszczanie na rynku, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 18 pkt 1 lit. b oraz art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy zmienianej w art. 112, może być przechowywane i przemieszczane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest ono przechowywane w oddzielnym pomieszczeniu i będzie użyte wyłącznie do zabiegów sztucznego unasienniania lub w celu kontynuacji programu hodowlanego w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich

na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66, z późn. zm.³⁴⁾).

2. Ograniczenia w przechowywaniu i umieszczaniu na rynku, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nasienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczą nasienia zgromadzonego w centrum pozyskiwania nasienia lub w centrum przechowywania nasienia i przywiezionego z państw członkowskich Unii Europejskiej, dopuszczonego do obrotu przed dniem 1 maja 2004 r.

Art. 131. Nasienie bydła znajdujące się w bankach nasienia, wyprodukowane i oznakowane zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 24 czerwca 2009 r. może być wykorzystane do wyczerpania zapasów tego nasienia.

Art. 132. 1. Zarodki bydła pozyskane przed dniem 11 maja 2004 r., które zostały dopuszczone do przechowywania i umieszczania na rynku, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą być przechowywane i przemieszczane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeśli są one przechowywane w oddzielnym pomieszczeniu i będą użyte wyłącznie w celu kontynuacji programu hodowlanego w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”).

2. Ograniczenia w przechowywaniu i umieszczaniu na rynku, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarodków, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą zgromadzonych zarodków przywiezionych z państw członkowskich Unii Europejskiej, dopuszczonych do obrotu przed dniem 11 maja 2004 r.

Art. 133. Rejestr, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 112, w odniesieniu do działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1:

³⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18.

- 1) lit. a, c–f, h, i oraz l tej ustawy – staje się rejestrem zakładów zatwierdzonych;
- 2) lit. b, g, j, k, n oraz p tej ustawy – staje się rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych;
- 3) lit. o tej ustawy – staje się rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

Art. 134. Listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit a, c–f, h, l ustawy zmienianej w art. 112, oraz wykaz, o których mowa w art. 12 ust. 1 tej ustawy, stają się zbiorczym rejestrem, o którym mowa w art. 68 ust. 1, obejmującym informacje udostępniane na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii zgodnie z art. 68 ust. 2.

Art. 135. Rzecznawcy powołani na podstawie art. 49 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 112 stają się rzeczoznawcami powołanymi na podstawie art. 47 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 136. Rejestr, o którym mowa w art. 56 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 112, staje się wykazem, o którym mowa w art. 45 ust. 6.

Art. 137. Podmioty prowadzące działalność, w ramach której są utrzymywane zwierzęta, które nie były objęte obowiązkiem zgłoszenia tej działalności zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 112, mogą prowadzić tę działalność, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonają powiadomienia i przekażą informacje określone w art. 84 ust. 1, art. 87 ust. 1, art. 90 ust. 1 lub art. 172 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 86 ust. 1, art. 87 ust. 3, art. 89 ust. 1, art. 92 ust. 1 lub art. 175 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub art. 58, z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 85, art. 88, art. 91 lub art. 174 rozporządzenia 2016/429.

Art. 138. 1. Podmioty prowadzące działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, j, k, n oraz p ustawy zmienianej w art. 112, wpisane do rejestru określonego w art. 11 ust. 1 tej ustawy, stają się podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekażą brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 1, w drodze decyzji, nadaje podmiotom lub zakładom, o których mowa w ust. 1, weterynaryjny numer identyfikacyjny, jeżeli ten numer nie został im nadany.

3. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 1, nie przekazały informacji określonych w ust. 1 powiatowy lekarz weterynarii wzywa te podmioty do przekazania tych informacji w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 30 dni, licząc od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieprzekazanie tych informacji spowoduje wykreślenie tych podmiotów z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych.

4. Jeżeli podmioty, o których mowa w ust. 1, nie przekazały informacji określonych w ust. 1 w terminie określonym w ust. 3, powiatowy lekarz weterynarii wykreśla te podmioty z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i informuje o tym te podmioty na piśmie w terminie 14 dni od dnia tego wykreślenia.

Art. 139. 1. Podmioty, działalność nadzorowana oraz obiekty budowlane lub miejsca określone w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 112, zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które nie wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, stają się podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekażą brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 1 wydaje decyzję o zmianie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadanego podmiotom lub zakładom określonym w ust. 1.

Art. 140. 1. Podmioty, działalność nadzorowana oraz obiekty budowlane lub miejsca określone w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 112, zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, stają się zakładami zatwierdzonymi zgodnie z tymi przepisami.

2. Podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, przekazują brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, powiatowy lekarz weterynarii w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 2 wydaje decyzję o zmianie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadanego zakładom określonym w ust. 1.

4. W przypadku gdy podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, nie przekazały informacji określonych w ust. 2 powiatowy lekarz weterynarii wzywa te

podmioty do przekazania tych informacji w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 30 dni, licząc od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieprzekazanie tych informacji spowoduje wykreślenie tych podmiotów z rejestru zakładów zatwierdzonych.

5. Jeżeli podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, nie przekazały informacji określonych w ust. 2 w terminie określonym w ust. 4, powiatowy lekarz weterynarii wykreśla te podmioty z rejestru zakładów zatwierdzonych i informuje o tym te podmioty na piśmie w terminie 14 dni od dnia tego wykreślenia.

Art. 141. 1. Członkowie Komisji do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, o której mowa w art. 3a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 102, powołani na podstawie art. 3b ust. 3 tej ustawy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pełnią swoje funkcje do dnia wygaśnięcia kadencji tej Komisji.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna składa wniosek do ministra właściwego do spraw rolnictwa o powołanie w skład Komisji do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, o której mowa w art. 3a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 102, 6 lekarzy weterynarii wyróżniających się wiedzą lub umiejętnościami w obszarach weterynarii, posiadających tytuł specjalisty w co najmniej jednym z tych obszarów weterynarii lub co najmniej stopień naukowy doktora, tak aby skład tej Komisji odpowiadał liczbie członków tej Komisji, o której mowa w art. 3b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 102 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Członkowie Komisji do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, o której mowa w art. 3a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 102, powołani zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, pełnią swoje funkcje do dnia wygaśnięcia kadencji tej Komisji.

Art. 142. Do popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy czynów określonych w art. 77, art. 78, art. 81 oraz art. 85 ust. 1 pkt 1, 2, 2b, 3 i 4a–6 i ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 112 stosuje się przepisy dotychczasowe, a orzeczenia wydane na podstawie tych przepisów podlegają wykonaniu.

Art. 143. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Paweł Małaczek
zastępca dyrektora
Departamentu Prawnego
za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

Załączniki do ustawy z dnia...
2024 r. (Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

WYKAZ CHORÓB, PRZY ZWALCZANIU KTÓRYCH PRZYSŁUGUJE
ODSZKODOWANIE ZE ŚRODKÓW BUDŻETU PAŃSTWA

- 1) pryszczycza (Foot and mouth disease – FMD);
- 2) zakażenie wirusem księgosuszu (Infection with rinderpest virus);
- 3) zakażenie wirusem gorączki doliny Rift (Infection with Rift Valley fever virus);
- 4) zakażenie wywołane przez *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis* (Infection with *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis*);
- 5) zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*) (Infection with *Mycobacterium tuberculosis* complex (*M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*));
- 6) zakażenie wirusem wścieklizny (Infection with rabies virus);
- 7) zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) (Infection with bluetongue virus (serotypes 1–24));
- 8) zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła (Infection with lumpy skin disease virus);
- 9) zakażenie wywołane przez *Mycoplasma mycoides subsp. mycoides* SC (zaraza płucna bydła) (Infection with *Mycoplasma mycoides subsp. mycoides* SC (Contagious bovine pleuropneumonia));
- 10) enzootyczna białaczka bydła (Enzootic bovine leukosis – EBL);
- 11) ospa owiec i ospa kóz (Sheep pox and goat pox);
- 12) zakażenie wirusem pomoru małych przeżuwaczy (Infection with peste des petits ruminants virus);
- 13) zaraza płucna kóz (Contagious caprine pleuropneumonia);
- 14) pasażowalne gąbczaste encefalopatie przeżuwaczy (Transmissible spongiform encephalopathies of ruminants – TSE);
- 15) afrykański pomór koni (African horse sickness);
- 16) zakażenie wywołane przez *Burkholderia mallei* (nosacizna) (Infection with *Burkholderia mallei* (Glanders));
- 17) klasyczny pomór świń (Classical swine fever – CSF, Hog cholera);

- 18) afrykański pomór świń (African swine fever – ASF);
- 19) wysoce zjadliwa grypa ptaków (Highly pathogenic avian influenza);
- 20) zakażenie wirusem rzekomego pomoru drobiu (Infection with Newcastle disease virus);
- 21) wąglik (Anthrax);
- 22) epizootyczna martwica układu krwiotwórczego (Epizootic haematopoietic necrosis – EHN);
- 23) zakażenie wirusem zakaźnej anemii łososi z delecją w regionie polimorficznym (HPR) (Infection with HPR-deleted infectious salmon anaemia virus).

Załącznik nr 2

**WYKAZ CHORÓB ODZWIERZĘCYCH ORAZ ODZWIERZĘCYCH CZYNNIKÓW
CHOROBOTWÓRCZYCH PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI MONITOROWANIA**

- 1) bruceloza i jej czynniki chorobotwórcze;
- 2) kampylobakterioza i jej czynniki chorobotwórcze;
- 3) bąblowica i jej czynniki chorobotwórcze;
- 4) listerioza (Listeriosis) i jej czynnik chorobotwórczy;
- 5) włośnica (Trichinellosis) i jej czynniki chorobotwórcze;
- 6) gruźlica wywołana *Mycobacterium bovis*;
- 7) werocytotoksyczne *Escherichia coli*;
- 8) salmonelloza i jej czynniki chorobotwórcze.